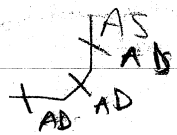
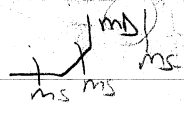

Paranın değerinin düşmesi enflasyondur.

ms I

1

Klasikle

Üretim artmada olmayan para değersizdir. Emek en önemli üretim faktörüdür.

- a) Adam Smith, dış ticaret serbestliği daha Mutlak Üstünlük Teorisi, iş bölümüne ve uzmanlaşma verimliliği artırır.
- b) David Ricardo Klasik Üstünlük Teorisi; Diferansiyel/Klasik Rent Teorisi; nüfus artırsa az verimli topraklar üretime açılır, Toprak arzı sabittir, nüfus sürekli ↑, üretim maliyetleri ↑. Fiyatlar düşük verimli toprakta birim malyet göre oluşur. Aradati fark Ricardocu renttir. Marginal topraklarda rent geliri olmaz

3) Ricardocu Devlet Teorisi; Bugünkü bocalıma, ileride ilave vergi ile finanse edilecektir. Bu sebeple casual bireyler tüketimini değil, tasarrufları artırır, Devlet bocalıması için ve net refahta artış yaratırdı. Vergi ertelenmiştir. / Bütçe açıkları, cari tüketim üzerinde etkilidir. Kamu tasarrufları artar, ancak emvay geliri hiç sebebiyle bireyler, tasarruf yapmaz, toplam tasarruf değişmediği için I ve S değişmez.

Keynesyen; kısa dönemli casualdır, $Tax \downarrow$, $Y \uparrow$, $C = f(Y_d) \Rightarrow C \uparrow, I \uparrow \downarrow, AS \uparrow, Y \uparrow \rightarrow$ vergilerle ödeme vergi çarpanı

Ricardocu; $Tax \downarrow$, Bütçe açıkları ↑, bocalıma ↑, $S \uparrow$, vergi ertelenir, C , toplam tasarruf değişmediği için I, I, AD , etkilenmez.

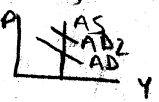
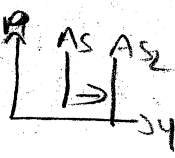
Nakit Prensipleri; MB emisyonu giderken 1.00 altın karşılığı ayırmak zorunda. MB kontrolsüz para basılması, borsaya $P \uparrow$ etkiler.

- c) Robert Thomas Malthus; Nüfus Yasasını önerdi, Say Yasasını kabul etmedi, $C \neq S$ dedi
 - Nüfus Yasası; yiyecek arzı artmadık, nüfus arzi geometrik olarak, Nüfus artırsa yiyecek azalır.
 - Say Yasasının reddi tabii yetersizliği olabilir.
 - Tasarruf = Yatırım / İstisnasızlığı

klasikle; $S = I$ den, gömleme gettu, $S > I \Rightarrow i \downarrow \Rightarrow S = I$, $S < I \Rightarrow i \uparrow \Rightarrow S = I$ dır. Malthus'a göre olabilir.

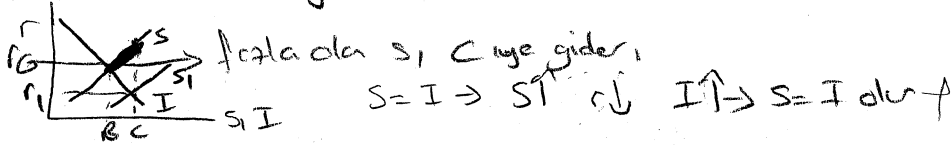
- d) Jean Baptiste Say; Her arz kendi talebini yaratır, Maharetler / Pazarlar Yasası.
- e) John Stuart Mill; dış ticaretle talep

Temel Ubsayımları

- 1) Atomizite, Homojenlik, Mobilite, Tam bilgi
- 2) Tam istihdam \rightarrow genişletici para ve maliye pol., uzun dönemde teknoloji/aitte sağca kaydırılır.
- 3) Say Yasası; birer için gncilgetden diğere gettirdir. Bazı mallar satılırsa sebebi bu malların fazla üretilmesi değil, diğer malların az üretilmesidir. Parasal istikrarlı etkilere, Taban etkiler söz konusudur. Para sadece istem emacıdır.

- 4) Arz yalı yaklaşım, +
- 5) Uzun dönemli bir casualdır

② Faaliyet tamamı harcanır, Harcamazsa sıvı yasası geçerliliğini yitirir, Talep yetersizliği ortaya çıkar, esnek faiz mekanizması

Keynes $V_S = f(Y_d)$

$I = f(i, e) \rightarrow$ beklentiler

Yatırımların faiz esnekliği düşük

$M_s \uparrow \rightarrow i \downarrow$, (faiz düşmesi M_s ye bağlı, klasiklerde S ye bağlı)

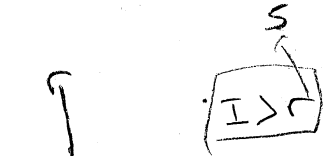
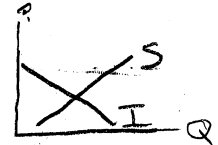
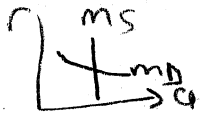
I^T, S^T Tasarruf paradoksu.

④ Faizi; Md Piyasası Dengesi belirler.

klasik; faiz, tüketimden doğan beklentiler $\rightarrow i \uparrow \rightarrow S^T \uparrow$

\Rightarrow Keynes; faiz, likiditeden doğan beklentiler $\rightarrow i \uparrow \rightarrow I \downarrow$

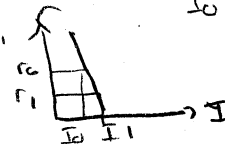
Keynes; faiz para piyasasında belirler

⑤ Yatırımların faiz esnekliği

Klasiklerde; yatırımların faiz esnekliği yüksektir, (yatık)

Keynes; yatırımların faiz esnekliği düşüktür, (dik)

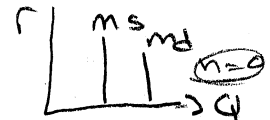
Keynes beklentiler

⑥ Para Talebinin Faiz Esnekliği

Para talebinin faiz esnekliği (h) $\uparrow \rightarrow M_s^T \Rightarrow$ faiz oranında meydana gelen düşme azalmaktadır, (bu durumda yatırımlardaki artışla birlikte tutar ve para arzı etkinliği azalır)

Klasikler; para talebi faize karşı duyarlı değildir, sıfırdır. sebebi; ∇

$M_s^T \rightarrow i, Y$, etkileşimimümkün değildir, $(M_s, Y) = Y \cdot (P \uparrow)$

Keynesian; para talebinin faiz esnekliği yüksektir.

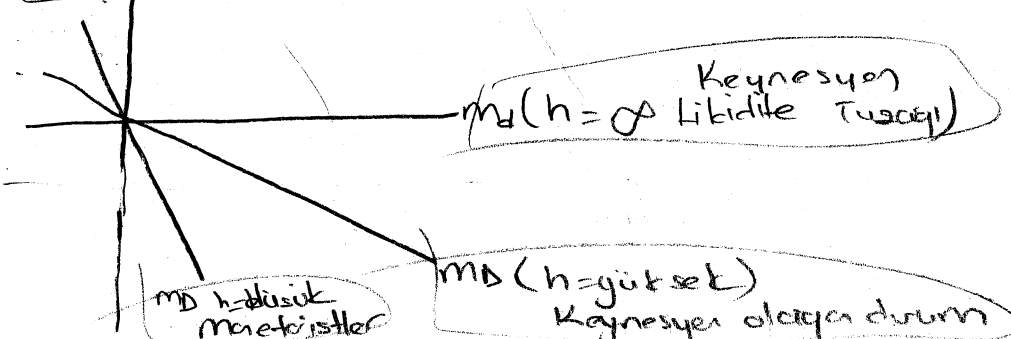
Servet

	Para Talebi	Tahvil Talebi
$r \uparrow$	$M_d \downarrow$	$B_d \uparrow$
$r \downarrow$	$M_d \uparrow$	$B_d \downarrow$

Monetaristler; para talebinin faiz esnekliği düşüktür, $M_s^T \rightarrow$ tahvili menkul sermaye

$M_s \uparrow \rightarrow$ para tahvil, hisse senedi, avusları veritiller satın alınır

M_d $h=0$ klasikler

Para talebinin faiz esnekliği (h) Para Politikası ilişkisi

$h \uparrow \rightarrow$ para politikası etkinliği azalır, \downarrow

M_s deti arttı faiz oranlarını nasıl ettikler?

Klasik	$h = 0 \Rightarrow$ Etkisiz
Keynesçi	$\checkmark h = \text{yüksek}$, para etkinliği düşük \checkmark likidite tuzağı; $h = \infty$, etkinlik 0
monetarist	$h = \text{düşük}$, Etkin

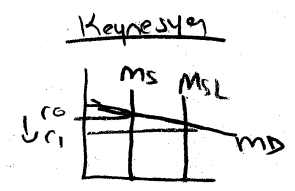
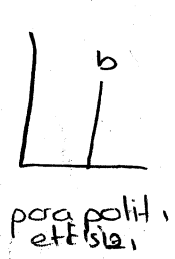
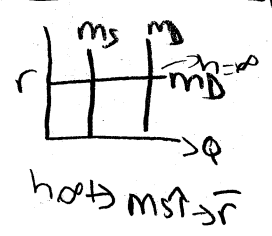
\rightarrow etkisi sınırlı
 \rightarrow beklentiler olumsuz
 $\rightarrow M_s \uparrow \downarrow I \uparrow$

$h \downarrow \rightarrow b \uparrow \rightarrow$ para poli \checkmark maliye poli \times
 $h \uparrow \rightarrow b \downarrow \rightarrow$ para poli \times maliye poli \checkmark
 $h = \infty \rightarrow b = 0 \rightarrow$ para poli tam etkisiz maliye poli tam etkin

$b =$ yatırımların faiz esnekliği
 $h =$ para talebinin faiz esnekliği

$b \downarrow \rightarrow$ maliye poli etkin oluyor
 $h \downarrow \rightarrow$ para poli etkin oluyor
 $h = 0$ klasikler para poli etkisiz.

Likidite tuzağı

Klasikler

$S = f(i)$
 $r \uparrow \rightarrow S \uparrow, r \downarrow \rightarrow S \downarrow$

$I = f(i)$
 $r \downarrow \rightarrow I \uparrow, r \uparrow \rightarrow I \downarrow$

Yatırımın faiz esnekliği (b) yüksek (para \checkmark)

Keynesyen

$S = f(y_d)$
 $y_d \uparrow \rightarrow S \uparrow, y_d \downarrow \rightarrow S \downarrow$

$I = f(e, i)$
 $e \uparrow \rightarrow I \uparrow$
 $e \downarrow \rightarrow I \downarrow$

Yatırımın faiz esnekliği (b) düşüktür

Yatırım ve tasarruf kararını veren aynı kişilerdir

Yatırım ve tasarruf kararını veren aynı değil

Büyümenin motoru S
 $S \uparrow, r \downarrow, I \uparrow, y \uparrow$
 $S \downarrow, r \uparrow, I \downarrow, y \downarrow$

Büyümenin motoru C
 $S \uparrow, C \downarrow, AE \downarrow, y \downarrow$
 $S \downarrow, C \uparrow, AE \uparrow, y \uparrow$

Tasarruf-yatırım eşitliği
 $S = I \rightarrow S \uparrow (S > I) \downarrow I \uparrow \rightarrow S = I$
 $S \downarrow (S < I) \uparrow I \downarrow \rightarrow S = I$

Tasarruf-yatırım eşitliği
 $S = I \rightarrow S \uparrow, C \downarrow, AE \downarrow, y \downarrow \rightarrow S \downarrow$
 $S \downarrow, C \uparrow, AE \uparrow, y \uparrow \rightarrow S \uparrow$

Faiz farklılıklarından vazgeçmeden bedeldir.

Faiz farklılıklarından vazgeçmeden bedeldir.

Para talebinin faiz esnekliği sınırdır.

Para talebinin faiz esnekliği yüksektir.

Faizler $S = I$ da meydana gelir

Faizler, $M_s = M_d$ de meydana gelir

11. Tasarruf - Tüketim - Yatırım

12. Üretken ve Fiyatın Esnekliği
 Keynes; $S = I$ ise i düşmez, çünkü $i \downarrow \rightarrow M_s = M_d$ eşitliğine bağlıdır, i düşmesi için $M_s \uparrow$
 13. İradî İstisnâ

14. Emek Arz ve Talebi

Klasikler L_s ve L_d reel ücrete bağlı
 reel ücret = emeğin marjinal ürünü (MPP_L) dir
 $\uparrow L_s = \left(\frac{w}{p}\right) \uparrow$ $\downarrow L_d = \left(\frac{w}{p}\right) \uparrow$

Keynesyen

Emek arzı nominal ücrete bağlıdır
 Emek talebi reel ücrete bağlıdır
 $L_s = f(w)$ $w \uparrow \rightarrow L_s \uparrow$ $w \downarrow \rightarrow L_s \downarrow$
 işçi, nominal ücretin düşmesine tepki verir, reel düşerse vermez
 $\uparrow L_d = f\left(\frac{w}{p}\right) \downarrow$

Monetaristler

Emek arzı beklenen reel ücrete bağlıdır
 Emek talebi ise reel ücrete bağlıdır
 $\uparrow L_s = f\left(\frac{w}{p^e}\right) \uparrow$
 $\uparrow L_d = \left(\frac{w}{p}\right) \downarrow$

15) Emek-Değer teorisi

Klasiklere göre en önemli üretim faktörü emektir. Üretken emek, ürettiği mala değer katar; üretken olmayan emek hiçbir değer meydana getirmeyiz. Üretken olmayan emeğin toplum içinde aldığı pay arttıkça, toplumun refahı azalır.

16) Büyümenin Motoru; Tasarruflar

Klasikler; $S \uparrow$ $i \downarrow$ $I \uparrow$ $Y \uparrow$ $i \Rightarrow S = I$

Keynes; $S \uparrow$ $C \downarrow$ $AE \downarrow$ $Y \downarrow$ tasarruf paradoksu

$S = f(Y)$

$i \Rightarrow M_s = M_d$ $I \Rightarrow$ beklentilerin faktörü

17) Değer bireyler maksimizasyonu maliyetler minimize, fayda maximize toplumsal fayda maximize,

18) Üretimin verimliliği artırması

19) Görünmez el

20) Para Yansıması; işlem amaçlıdır.

Para reel değişimleri etkilemez, > klasik dikotomi,

21) Mübadele Denklemi

$M \cdot \bar{V} = P \cdot \bar{Y}$

Neoklasik olan Fisher M.D den yararlanarak Miktar Teorisini bulmuştur,

22) Para talebi

Klasikler; sabit

Keynesler; istihbarsız

Monetarist; istikrarlı ve öngörülebilir.

23) Para talebi

Klasik; işlem amacıyla para talep edilir. Faize duyarlı değildir, tabanlı iliski yok.

Keynesler; para işlem \rightarrow ihtiyacı amacıyla talep edilir \rightarrow spekülasyon

Monetarist; para talebi, sürekli gelire, beşeri servete, beşeri olmaya servete, beklenen enflasyona bağlıdır.

24) Dış ticaret serbestliği

Klasiklere göre dış ticaret serbest olmalı.

Adam Smith; Mutlak üstünlük

Ricardo; Kasılaştırmalı üstünlük

Emek \downarrow - değer teorisine dayanır.

\checkmark tek maliyet temel

\checkmark emek homojen

\checkmark güçlü ülke içinde tam hareketli, ülke dışında tam hareketli

\checkmark ARZ teorisi,

\checkmark tam uyarılaşma

\checkmark statik bir model.

\checkmark tam rekabet koşulları

\checkmark ülke içindeki gelir dağılımı ticaretten etkilenmez

\checkmark Teknolojik değişime yok,

\checkmark sabit üretim maliyeti

\checkmark ulaşım masrafı yok, taban dayalı

ticaret var

\checkmark ülkeler arası üretim maliyeti farklı oldu sürece karlı ticaret söz konusu.

25) Totalsiz maliye anlayışı
Devletin uyguladığı kamu harcamaları ya da gelir politikasının netici ya da tübatici karakterini ettilememesidir.

26) Denk Bütçe Anlayışı.

Klasik; En iyi bütçe denk ve küçük bütçesidir. Bütçe açık ve fazlasına karşıdır. Keynesyen; bütçe palifikasyonu maliye politikası olarak kullanır. Durguluk döneminde bütçe açığı ya da dengi normal, enflasyonist dönemde bütçe fazlası normaldir.

27) Borcun

Kamu harcamaları vergilerle finanse edilmelidir. Borcun; olağanüstü dönemlerde Keynesyen; 1929 krizinde almak için devletin özel kesimin elinde bulundurduğu borca başvurmasını, etki analizini öne sürmüştür.

28) Devlet müdahalesine gerek olmaması

Temsilcileri — NEOKLASİK OKUL —

W. Stanley, Jevons, C. Menger, F. Y. Edgeworth, A. Marshall, J. Walras, V. Pareto, J. Fisher, A. C. Pigou.

	Neoklasik	Yeni Klasik
Marshall	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Kısmi Denge Analizi ✓ Çok kısa dönem, kısa dönem, uzun dönem ✓ Ceteris Paribus ilkesi ✓ Marshall kesişimi ✓ Teklif eğrileri ✓ Rent benzeri. ✓ Cambridge tipi mikroekonomi 	<ul style="list-style-type: none"> Jevons, Marshall, Menger, Pareto, Edgeworth, Fisher, Pigou.
Walras	✓ Genel Denge Analizi	1970s
Pareto	Pareto Optimum	raspael beklentisi
Fisher	Fisher Denklemi Fisher tipi mikroekonomi	1940s
Edgeworth	Edgeworth Kutu Diyagramı	Keynesyen okul öncesi ortaya çıktı
Gossen	Azala Marjinal Fayda Kanunu (I. Gossen) Azala marjinal fayda ilkesi (II. Gossen)	1944 krizini açıklamak için yeterli katkı ihtiyacı ile Keynesyen teorinin geliştirildi.
Pigou	Pigou Etkisi Cambridge tipi mikroekonomi Pareto'nun servet amacıyla elde tutulabilirliği	Keynesyen itf. tepti olarak ortaya çıktı

1) Neoklasikler; tam rekabette şirketler olabilir. Bir malın değerini onu üreten emek değil, fayda/karına bağlıdır. Etkisiz rekabette firmalar, fiyat alıcı değil, fiyat yapıcıdır.

2) Kişiler raspael

$$\frac{MU_a}{P_a} = \frac{MU_b}{P_b} = \frac{MU_n}{P_n}$$

3) Değerin kaynağı; Fayda - Değer Teorisi

Klasikler; değer kaynağı emek.

Neoklasikler; fayda değer. → tüketiciye sağladığı fayda.

4) Ekonominin Dengede Olması

Ek. dengede Walras Genel Denge Analizi; tüketiciler, üreticilere sahip olduğu faktörleri arz etmek gelir elde eder. Bu geliri de üreticiler tarafından üretilen mallara harcar. Üreticiler de bu bazuala, üretim faktörünü talep eder.

5) Milliyet Haklarının önemi

milliyet hakları, mülkünü dilediği gibi kullanarak, iktisadi tara birimbi daha çok para kazanır, daha tutumlu olur.

6) Miktar Teorisi

✓ Para yalnızca işlem amacıyla talep edilir

✓ Ek. daima tam istihdam seviyesinde

✓ para yasız, nispi fiyatları etkilemez.

7) Fisher tipi miktar teorisi (Mübadele Yaklaşımı)

$\frac{M}{P} = \frac{P}{P} \cdot \frac{T}{T}$ üretim fakt. oranını üretim sürecinde, tam istihdam, yeni faktörler katılmıyor, üretim aracı ve sermaye miktarı, nüfus, emeğin ve sermayenin verimliliği ile olur.

Maetristler; $M \uparrow \Rightarrow P \uparrow$ arttırır.

gelir $T \Rightarrow$ sermaye miktarı işlem miktarı, $V = P \cdot T$ (yıkla tutar çok ol değiştirir...)

8) Cambridge Tipi Miktar Teorisi (Para Tutumu Yaklaşımı)

Marshall, Pigou, Paranın mübadele aracı olmakta daha ziyade servet aracı dıma özelliği vurgulanmıştır. Kera birimleri işlem + servet saklama amacıyla elleinde para tutarlar. (Klasikler → işlem der.)

✓ işlem amaçlı para tabii, $Y \uparrow$ artar, $Y \downarrow$ azalır.

✓ servet amaçlı para talebi servet arttıkça artar, azaltıkça azalır.

$M = P \cdot T \cdot K$ Marshall K'si, paranın gelir dolasım hızıdır. ekireal iş hacmi, kısa dönemde T sabittir.

K = paranın dolasım hızının tersidir $1/V$, kısa dönemde K'da sabittir.

$M = P \cdot T \cdot K$
para arzı nominal para talebi

$\uparrow M = \overline{P} \cdot \overline{T} \cdot \uparrow K$ aynı yerde ve oranda artarattır.

Pigou; $M = k \cdot P \cdot W$ → reel gelir yerine serveti kaymıştır. } Keynesin yolunu açmıştır.

Fisher tipi miktar kurumu; para arzını öne almaktadır,
Cambridge tipi miktar kurumu; para tabanını öne almaktadır.

7) Gerçekleşen Para politikası uygulamaları

Maliye poli. siddetle korullardır, para politikası önemli sayılır, ekonomide arz-talep dengesi değişirse para poli. uygulanabilir.

Ne tür para politikası?

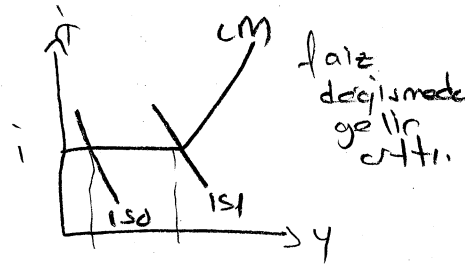
Maliye poli. araçları da para poli. araçlarıdır. $\Delta G \uparrow$ için devlet ya borçlanmalı ya da vergileri arttırmalıdır. Özel kesim farkı devlete kayar, en büyük harcama miktar değişmez, harcamaya değişecektir. $\Delta G \uparrow$ in etkili olm. için para poli. ile birlikte kullanılmalıdır. MB paraı bastır,

para piyasaya konur harcaması arttı yoluyla piyasaya girer. Bu şekilde paranın piyasaya sürülmesi beklenmiştir. Bu sebeple doğrudan para poli. uygulamalarıdır.

si **Pigou etkisi** → mal piyasası (IS)

$P \downarrow \rightarrow \left(\frac{w}{P}\right) \uparrow \rightarrow C \uparrow \rightarrow IS$ sağa kaydı $\rightarrow Y \uparrow$
real servet

$P \uparrow \rightarrow \left(\frac{w}{P}\right) \downarrow \rightarrow C \downarrow \rightarrow IS$ sola kaydı $\rightarrow Y \downarrow$

Keynes etkisi para piyasası (LM)

$P \downarrow \rightarrow \left(\frac{M}{P}\right) \uparrow \rightarrow LM$ sağa kaydı $\rightarrow i \downarrow \rightarrow I \uparrow \rightarrow Y \uparrow$
real para arzı

$P \uparrow \rightarrow \left(\frac{M}{P}\right) \downarrow \rightarrow LM$ sola kaydı $\rightarrow i \uparrow \rightarrow I \downarrow \rightarrow Y \downarrow$

9. Fisher Denklemi

Real Faiz oranı = Nominal Faiz oranı - beklenen faiz oranı

$$\text{real faiz oranı} = \frac{1 + \text{Nominal faiz} - 1}{1 + \text{beklenen enflasyon}}$$

Keynesyen Okul

Keynes'in devlete düşen 4 önemli görevi;

- ① horcamaya gelirleri horcama görevi; $Y_N - Y_1$ arasındaki fark sağlanır, Toplam gelir > toplam horcama $\Rightarrow P \downarrow, I \downarrow, Y \downarrow, AD \downarrow$, Horcama gelir, deflasyon sebepleri $P \downarrow \Rightarrow$ fiyatlar daha düşeceği beklentisi, özel kesim yatırım, tüketimde c 'yi azaltmıştır. Keynes buna kesin devlet müdahalesi ve uyarı önermiştir.
- ② Ekonomiyi likidite tuzakından kurtarma
- ③ etkin politikayı seçme
- ④ ekonomik büyümeyi sağlama.

Ekonomiye yeterince para aktarılırsa, girişimler gelecekte ilgili olumlu beklentilerle bulur, et. yatırımları C ve $I \uparrow$, Garip ve hırsızca makroizmasyonla $Y \uparrow$.

① 1929 Krizi

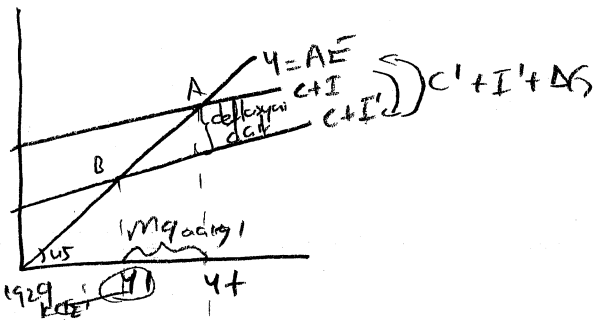
özel kesim horcama yeterliliğini, kamu horcamaını arttırmak suretiyle ikame etmesini savunmuştur,

$$AE = C \downarrow + I \downarrow + G \uparrow$$

özel kesim horcamaını azaltması \nearrow kamu horcamaını arttırarak telafi edilmiştir.

1929 krizi çıkış yolları

toplam horcama-toplam gelir ve tasarruf-yatırım dengesi

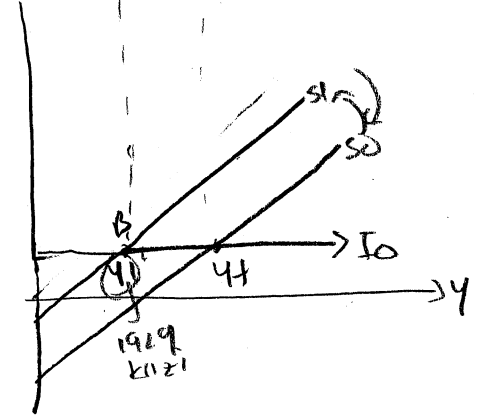

$$Y = C + S \quad C \uparrow \rightarrow S \downarrow, \quad C \downarrow \rightarrow S \uparrow$$

1929'da etkililiklik tuzakında olduğu varsayılabildiği için para politikası etkisizliği, faizletici makro pdi uygulamıştır. Ancak, et. para miktarı artıp, et. yatırımları olsun, gerektirse kamu harcı, kaptan ağı...

krizin nedenleri

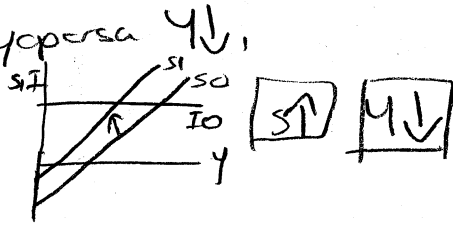
- klasikler; reel ücretlerin yüksek olması,
- keynes; efektif talep yeterliliği,
- Maoforistler; para arzının yeterince ve zamanında arttırılmamasıdır,
- Yeni klasikler beklentilerin olumsuz etkilemesidir.

2. Tasarruf Parçadaksu.

Toplamı tamamı tasarruf yaparsa $Y \downarrow$,

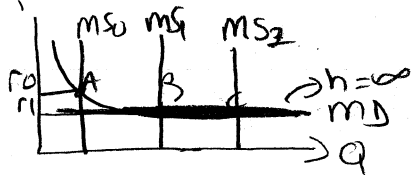
$Y \uparrow \rightarrow S \uparrow \rightarrow C \downarrow \rightarrow I \downarrow \rightarrow Y \downarrow$

3. Likidite Tuzağı

$M_s \uparrow \rightarrow I \downarrow \rightarrow Y \uparrow$

cracat içinde düşebileceği bir sınır vardır. Likidite tuzağında $M_s \uparrow \rightarrow I \downarrow$. Bu durumda para talebinin faiz esnekliği sasıdır. Faiz oranı asgari seviyedeysen, getirisi düşük, fiyatı yüksektir.

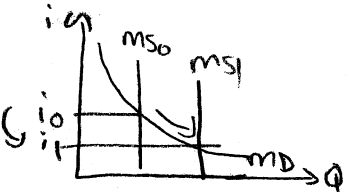

Değişkenlerarası ilişki

M_D, M_s, A_d, P_D = tahvil talebi, T_p = tahvil fiyatı, $r/i, v, Y, I$

1. Para Piyasasında etkileri

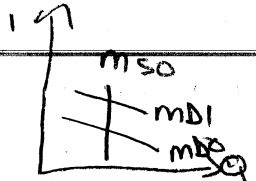
- para arzı arttığında faizin düşmesi ($M_s \uparrow \rightarrow i \downarrow$) -> likidite tuzağı horcaı

$M_s \uparrow \rightarrow T_D \uparrow, T_P \uparrow$
 $\rightarrow M_D \downarrow, v \uparrow$
 $(\frac{M}{P}) \uparrow, r \downarrow$

- para arzı azaldığında da tam tersi durum geçerlidir -

- para talebinin artması;
 $M_D \uparrow$ M_D yukarı kayar ve $i \uparrow$.

$M_D \uparrow \rightarrow T_D \downarrow, T_P \downarrow$
 $\rightarrow v \downarrow, (\frac{M}{P}) \downarrow$
 $i \uparrow$

$\uparrow M_D$ ile $v \downarrow$ X
 $\uparrow M_s$ ile $v \uparrow$ ✓

- Para talebinin azalması durumu tam tersidir,

- faizin yüksek olduğu durum
 $(i \uparrow) \rightarrow T_D \uparrow, T_P \uparrow$
 $\rightarrow M_D \downarrow, v \uparrow, (\frac{M}{P}) \uparrow$
 $i \downarrow$

$(T_P \times i \downarrow)$
 $(T_P \times i \uparrow)$

2. Para Piyasasındaki Değişmelerin Md Piyasasına Etkisi

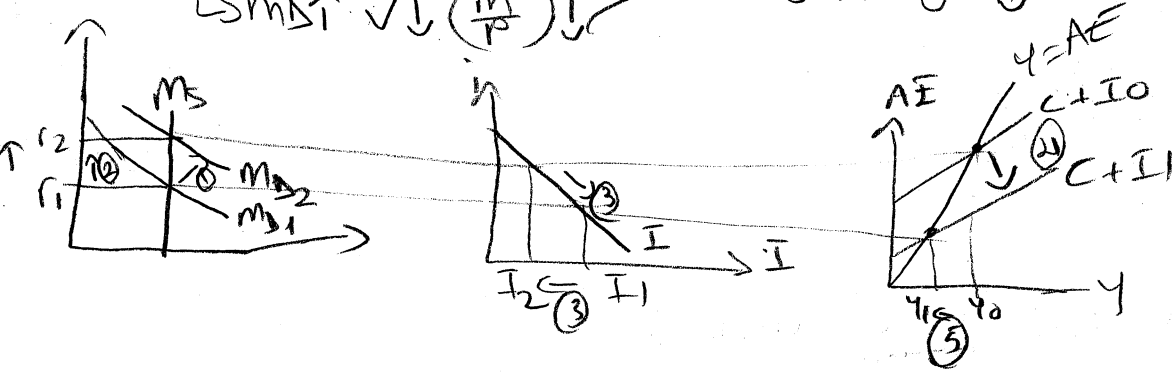
- $M_s \uparrow \rightarrow i \downarrow, I \uparrow, AE \uparrow, Y \uparrow$

$M_s \uparrow \rightarrow TD \uparrow, TP \uparrow$
 $\hookrightarrow M_D \downarrow, V \uparrow, \left(\frac{M}{P}\right) \uparrow \rightarrow i \downarrow, I \uparrow, AE \uparrow, Y \uparrow$

- Gelir düzeyinin artması

$f(y) = M_D^+$, $f(y) = i^- \Rightarrow y \uparrow, M_D \uparrow, \text{Borçlar} \uparrow \Rightarrow M_d \text{ yukarı kayar,}$

$y \uparrow \rightarrow TD \downarrow, TP \downarrow$
 $\hookrightarrow M_D \uparrow, V \downarrow, \left(\frac{M}{P}\right) \downarrow \rightarrow i \uparrow, I \downarrow, AE \downarrow, Y \downarrow$

Tahvil Talebi (ödene verilebilir faiz oranı), servet ve gelir düzeyi, fiyat ve faiz beklentileri, vergi politikaları vb. bağlıdır. TD bulunur tasarruf sahipleridir. $TD \downarrow \rightarrow$ borca vermek isteyenler azaldı demektir,

$\uparrow i \rightarrow$ borca vermek isteyenler için getiri arttığı için TD artar,

$\downarrow i \rightarrow$ borca vermek isteyenler için getiri azalır, TD azalır

Tahvil Oranı Yatırım karlılığındaki değişimler, faizler, fiyatlar, kamu harcamasındaki değişimler, özfinansma kaynaklarında değişimler tahvil oranı etkiler,

\rightarrow Tahvil oranının artması demek borca almak isteyenlerin artması demektir, Yani ödene verilebilir faiz talebi (tahvil oranı) artmıştır,

\rightarrow tahvil oranının azalması demek borca almak isteyenlerin azaldığı için tahvil ödene verilebilir faiz talebinin azaldığı anlamına gelir,

\checkmark $i \uparrow \rightarrow$ borca almak isteyenler için maliyet arttığı için tahvil oranı azalır
 $i \downarrow \rightarrow$ borca almak isteyenler için maliyet azaldığı için tahvil oranı artar,

\checkmark faiz oranının yüksek olduğunu

$i \uparrow \rightarrow TD \uparrow \rightarrow TP \uparrow \rightarrow i \downarrow$

$i \uparrow \rightarrow TS \downarrow \rightarrow TP \uparrow \rightarrow i \downarrow$

& Tahvil talep fazlası faiz oranlarını düşürür.

$T_D > T_S \rightarrow i \downarrow$

\checkmark faiz oranlarının düşük olduğunu

$i \downarrow \rightarrow TD \downarrow \rightarrow TP \downarrow \rightarrow i \uparrow$

$i \downarrow \rightarrow TS \uparrow \rightarrow TP \downarrow \rightarrow i \uparrow$

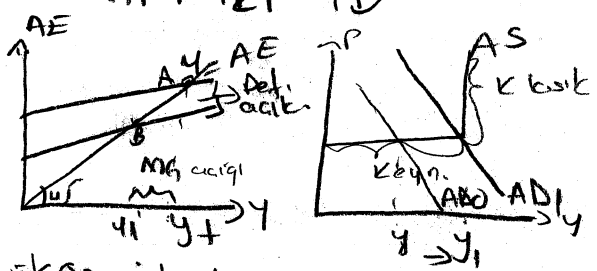
& Tahvil piyasasında tahvil arz fazlası, faiz oranını artırır

$T_S > T_D \rightarrow i \uparrow$

4. Talep Yanlı İktisat Olması
1929 → efektif talep yetersizliği yasandı.

Deflasyonist Ailek

$G \uparrow, T \uparrow, TL \downarrow$

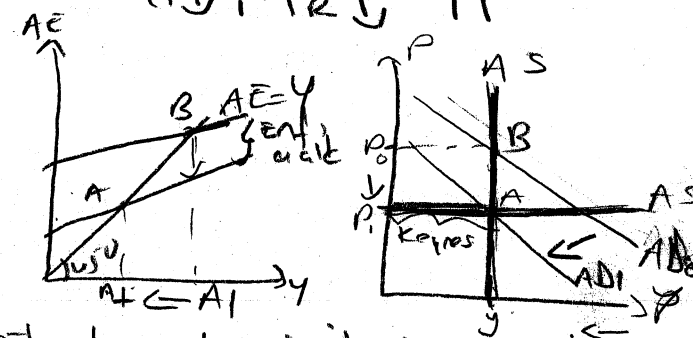

Ekonomik dege, tam istihdam gelir seviyesinde kurulmuştur.

$P, y \uparrow$

Enflasyonist Ailek

$G \downarrow, T \downarrow, T \uparrow$

Ek. dege tam istihdam/gelir seviyesinde kurulmuştur.

$P \downarrow, y$

5. Üretim ve İstihdamın Temel Belirleyicisi

Toplam Talep

$AD \uparrow \rightarrow y \uparrow$

$AD \downarrow \rightarrow y \downarrow$

Marketaristler bu duruma karşı çıkar. Çünkü, çözümlere göre AD'yi belirleyen M_s dir, AD, üretim, istihdam ve fiyatlar genel düzeyi M_s tarafından belirlenir.

6. Ekonomik İstikrarsızlığın Nedeni

Keynes Toplam talepteki dalgalanmayı, ekonomide istikrarsızlığın nedeni olarak AD yetersiz kalırsa işsizlik, aşırı talep düşse enflasyon olduğunu belirtir.

✓ Prasaçılara göre ekonomik istikrarsızlığın nedeni, M_s deki dalgalanmadır. $M_s >$ büyüme oranı = enflasyon, $M_s <$ büyüme oranı = deflasyondur.

✓ Yeni Klasiklere göre ekonomik istikrarsızlığın sebebi, aktivist politikadır.

~~böylece aktivist politika fiyat istikrarsızlığın nedeni, gereklessen işsizlik ve gereklessen aktif dege seviyesinde sarmaz.~~

Sürpriz bir aktivist politika kısa dönemde fiyat istikrarını bozarak gereklessen hasılları ve işsizliğin dege seviyesinde sarmasına neden olur. Uzun dönemde geri dönerken, fiyat istikrarı da bozulur. "Yeni en iyi politika politikasızlıktır."

✓ Real Karakter Teorisine göre ekonomik istikrarsızlığın nedeni teknolojik sarklardır. :)

7. Genel Teori ve Keynes

Keynes → 1936 → istihdamın, Paran, Falein Genel Teorisi → efektif istihdamın nedenleri, hükümetlerin yapması gereklerini anlattı.

8. Kısa dönemli bir analizdir

Keynes e göre uzun dönemde herkes çalışır

9. Gırcpa Analizi

Gırcpa mekanizması, eksik istihdam seviyesinde etkilidir. Tam istihdamda seviyesinde gırcpa, fiyatlar genel düzeyini arttıracaktır,

10. Eksik İstihdam Dengesi

Keynes'e göre, ek, tam istihdam seviyesinde olmadı, mutlu bir raslet, sonucu olabilir. Tam istihdam özel bir durumdur. Tam istihdamda sorun olduğunda, ıssızlık azaltıp ücret ve fiyatlar artarsa, ücret ve fiyatlar esnek olmadı, için ek, tam ist. dengeye ulaşamaz,

Keynes'e göre, eksik istihdamda denge durumudur. Keynes, tam istihdam düzeyine / Klasik Teoriye \Rightarrow Özel Teori, Ekstrem istihdam düzeyi - ni kapsayan kendi teorisine Genel Teori adını vermiştir.

11. Ücretler ve Fiyatlar rijittir

Ücretler aşağıya doğru rijittir. Çünkü düşüşü engelleyen sentetik, asgari ücret yasaları vb kurumsal düzenlemeler mevcuttur. Ücret, ve fiyatlar yukarıya doğru esnekler.

12. Emek Arzı ve Emek Talebi

* Keynes'e göre, emek arzı nominal ücretin artan, emek talebi reel ücretin azalan } farksıyandır.

✓ $L_s = f(w)^+$, Çünkü, ücret (w) arttıkça işadler emek arzını artırır, ücret azaldıkça işadler emek arzını azaltır. Sebebi, para alırken/yatırırken
 $w \uparrow L_s \uparrow$, $w \downarrow L_s \downarrow$

✓ $L_D = f(\frac{\bar{w}}{P})^-$, Çünkü, reel ücret arttıkça $(\frac{\bar{w}}{P}) \uparrow \rightarrow$ işveren daha az işçi çalıştırmak ister.

$(\frac{\bar{w}}{P}) \uparrow \Rightarrow L_D \downarrow$, $(\frac{\bar{w}}{P}) \downarrow \Rightarrow L_D \uparrow$

✓ Klasikler, emek arzı reel ücretin artan, emek talebi reel ücretin azalan farksıyandır.

✓ Mendeletler, emek arzı beklenen reel ücretin artan, emek talebi reel ücretin azalan faksıyandır.

13. Tasarruf $\Rightarrow S \uparrow \iff I \uparrow$

✓ Klasikler, tasarruf faizini artan faksıyandır. $f(s) = (i)^+$

✓ Keynesyer, tasarruf harcanabilir gelirin artan faksıyandır.
 $y_d \uparrow S \uparrow$, $y_d \downarrow S \downarrow$.

14. Tüketim

✓ Keynes; tüketim, Y_d nin arttırıcı fonksiyonudur. $Y_d \uparrow \Rightarrow C \uparrow$, $Y_d \downarrow \Rightarrow C \downarrow$,
 Y_d nin tasarrufla gitmeyen kısmı tüketime gider, $Y_d = C + S$ dir.

✓ Klasikler; $(i) \rightarrow i \uparrow, I \downarrow, S \uparrow, C \downarrow$.

$\rightarrow i \downarrow, I \uparrow, S \downarrow, C \uparrow$.

✓ Monetaristler; tüketim, sürekli gelirin arttırıcı fonksiyonudur,
sürekli gelir arttırıcı, tüketim arttır.

Tüketim Teorileri

Mutlak Gelir Hipotezi	Keynes
Wispi Gelir Hipotezi	J. Duesenberry
Yaşamboyu Gelir H.	Ando, Brumberg, Modigliani
Sürekli Gelir Hipotezi	M. Friedman
Tüketimi Sürükleyen H.	A. Smithis

15. Yatırım

✓ Keynes; yatırım beklentilerin bir fonksiyonudur, yani; sermayenin marjinal
etkinliğine ve faize bağlıdır.

$sme > i \Rightarrow$ yatırım kararı olur.

$sme < i \Rightarrow$ yatırım yapmaz, parayı faize yatırır.

$sme = i \Rightarrow$ yatırım yapma konusunda tereddüt olur.

$\Rightarrow sme \uparrow$ yatırım sağa kayar,

$sme \uparrow$ yatırım sola kayar,

✓ Klasik; yatırım faize bağlıdır. $i \downarrow \Rightarrow I \uparrow, i \uparrow \Rightarrow I \downarrow$.

16. Faiz

✓ Klasiklere göre faiz, tüketimden vazgeçmenin bedelidir, faiz $I = S$ 'e
belirler, mal piyasası dengesinde faiz belirler.

✓ Keynes; faiz tüketime vazgeçmenin bedelidir, faiz, para arzı ve
para talebinin ortaklığı para piyasasında dengeye getirir. Para
arzı dışsal olarak belirlendiği için $L = M^s$ dir.

✓ Post Keynesyenlere göre; para arzı içseldir.

✓ Monetaristler; para arzı dışsaldır.

✓ Reel Karanlık; para arzı içseldir.

✓ Klasiklere göre M^s ve $M^d \Rightarrow$ paranın satın alma gücünü gösterir,

17. Yatırımın Faiz Esnekliği

- ✓ Klasiklere göre yatırımın faiz esnekliği yüksektir.
- ✓ Keynes; Yatırımın faiz esnekliği düşüktür, Faiz arttığında değişmeye yatırımın tepkisi düşük olacaktır.

18. Paranın Dolasım Hızı

- ✓ İstikrarsızdır. $M_s \uparrow \downarrow M_D \uparrow \downarrow V \downarrow \uparrow$ } istikrarsız.
- $M_s \downarrow \uparrow M_D \downarrow \uparrow V \uparrow \downarrow$ }

- ✓ Klasikler; paranın dolasım hızı kısa dönemde sabittir.
- ✓ Monetaristler; istikrarlı ve öngörülebilir.

19. Para Talebi

✓ Klasikler; para yalnızca işlem amaçlıdır.

✓ Keynesyen; işlem ihtiyacı, spekülasyon } amaçlıdır.

- işlem amaçlı para talebi; gelire ve fiyat ile doğru orantılıdır.
 - ihtiyat amaçlı para talebi; gelire doğru orantılıdır.
 - spekülasyon amaçlı para talebi; faiz ile ters orantılıdır, $i \uparrow \rightarrow$ parayı elde tutmanın getiri maliyeti artar, M_s spekülasyona azalır.
- Faiz arttı ile tahvilin fiyatı artarsa ters yönlü bir ilişki vardır.

$i \uparrow \rightarrow TP \downarrow, MD \downarrow, TD \uparrow$, $i \downarrow, TP \uparrow, MD \uparrow, TD \downarrow$

✓ Keynes'te para talebi sıfır opsiyonludur, Servet $<$ para spekülasyonu.

Tahvilin fiyatı ve faizin normal olarak algılandığı bir miktarda vardır. Piyasada oluşan faizler, normal olarak algılanan faiz düzeyinin altına düşerse, tahvilin fiyatı normal düzeyinin üstüne çıkmaktadır. Tahvil pahalı olduğu için tahvil talebi azalmakta, para talebi artmaktadır. Faiz normal olarak kabul edilen seviyesinin altına düşmesi ile birlikte beklenen faiz normal seviyeye döneceğini, yani tahvil fiyatını düşeceğini görende oluşmaktadır $i \downarrow TP \uparrow TD \downarrow MD \uparrow$

✓ Monetaristlere göre para talebi, sürekli gelire + borsası servet + borsası olmaya servet + beklenen enflasyon oranına bağlıdır.

20. Para Talebinin Faiz Esnekliği

✓ Klasiklere göre; para talebi faiz karşı duyarlı değildir, sıfırdır.

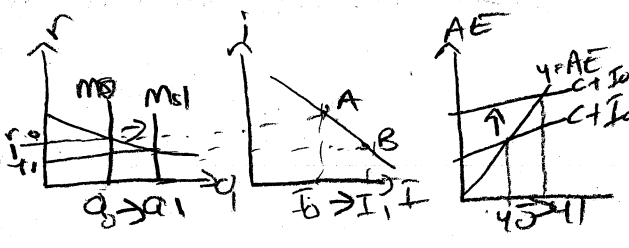
✓ Keynesyen; para talebinin faiz esnekliği yüksektir. LM nispeten yatıktır. Para talebinin faiz esnekliği sonsuzdur (likidite tuzağı), LM yatay eksere paradır. E_{LM} para politikası tam otisizdir.

Para talebinin faiz esnekliği arttıkça, para arzı artısları karşısında faiz oranında meydana gelen düşme yüksektir. Faiz oranındaki düşme az olursa, yatırımların faizden etkilenmediği anlamına gelmektedir. Likidite durumunda para talebinin faiz esnekliği sıfırdır. Para arzı ne kadar artarsa artsin, düşmez. Bu sebeplerle artan para miktarı spekülasyon güdüsüyle artmaya gider.

Parasızlık, para menfi finansal aktiviteler, hem de reel aktiflerin ikamesi olan para talebinin faiz esnekliği düşüktür.

21. Paranın Yasız Olmaması: Paranın Yalılık
Para spekülasyon sistemi

$MS \uparrow \Rightarrow TD \uparrow \Rightarrow TP \uparrow \Rightarrow i \downarrow \Rightarrow I \uparrow \Rightarrow Y \uparrow$
Para miktarında meydana gelen değişim, reel değişimleri etkilemiş, para yasız değildir.

Keynes'e göre para politikası niye etkisiz?
1. Likidite tuzağı düşüş
2. Yatırımların beklentilerin fark olması
3. Yatırımların faiz esnekliğinin düşük olması

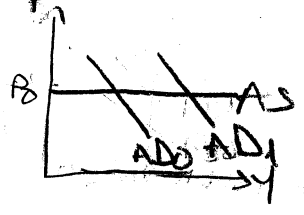
22. Likidite tercihi

$sme > r$ olursa, girişimlerin sermaye ihtiyacı artar. Faiz oranları artar, $sme = r$ olur.
 $sme > r \Rightarrow I \uparrow \Rightarrow$ sermaye ihtiyacı $\uparrow \Rightarrow r \uparrow \Rightarrow sme = r$ olur.

$sme < r$ olursa, girişimci yatırım yapmak yerine faizi tercih eder. Yatırım amaçlı sermaye talebi azalır. Mevduat arttığı, kredi talebi azaldığı için, faiz oranları azalır, $sme = r$ olur.

$sme < r \Rightarrow I \downarrow \Rightarrow$ sermaye ihtiyacı $\downarrow \Rightarrow r \downarrow \Rightarrow sme = r$

22 Sayı Yasasının reddi

$AD \uparrow, AE \uparrow$ toplam arz artar, \bar{P} kalır, her talep kendi arzını yaratır.

$Y = C + S$ (milli gelir = tüketim + tasarruf)
 $AE = C + I$ (toplam harcama = tüketim + yatırım)
 $AE = Y \Rightarrow C + S = C + I \Rightarrow S = I$ olur

S) I durumunda her arz kendi talebini doğrular.

✓ Klasikler ise; $S \uparrow, i \downarrow, I \uparrow$ tasarruflar büyümeye kaynaklık eder.

✓ Keynes; $S \uparrow, I \downarrow, Y \downarrow$ tasarruflarda meydana gelen artış, milli gelide azaltıcı bir etki yaratır.

Marginal Tüketim eğilimi (MPC) milli gelirden değişim ne kadarlık kısmı tüketime gitti.

Tasarruflar paradoksu; tasarrufların mutlaka yatırıma dönüşeceğinin garantisizliği. $Y \uparrow$, $C \uparrow$ ve $Y \downarrow$.

spekülatif gücüyle para talebi; tüketim ve yatırıma gitmeye atıl para, spekülatif gücüyle talep edecek ve ek idare edilecektir.

24. Tasarruflar - Yatırım Eşitliği:

✓ Klasikler; $S=I \rightarrow S \uparrow (S > I) \quad r \downarrow \quad I \uparrow$
 $\rightarrow S \downarrow (S < I) \quad r \uparrow \quad I \downarrow$ } $S=I$ olur.

✓ Keynes; $S=I \rightarrow S \uparrow (S > I) \quad C \downarrow \quad AE \downarrow \quad Y \downarrow \quad S \downarrow$
 $\rightarrow S \downarrow (S < I) \quad C \uparrow \quad AE \uparrow \quad Y \uparrow \quad S \uparrow$ } $S=I$ olur.

$S > I$ olursa; milli gelir azalır, tasarruflar azalır.

↑ Tasarruflar yatırıma dönüşmeden de ekonomik denge meydana gelebilir. Bu denge eksik istihdam düzeyindedir. Büyümenin motoru; harcamalardır. Klasiklerde saving.

25. Büyümenin Motoru; Harcamalar

✓ Klasikler; büyümenin motoru tasarruflardır.

$S \uparrow \quad I \downarrow \quad I \uparrow \quad Y \uparrow$, $S \downarrow \quad I \uparrow \quad I \downarrow \quad Y \downarrow$

✓ Keynes; büyümenin motoru harcamalardır.

$S \uparrow \quad C \downarrow \quad I \downarrow \quad Y \downarrow$, $S \downarrow \quad C \uparrow \quad I \uparrow \quad Y \uparrow$ } $Y = C + I$
AE ↓ , AE ↑

26. Harcama denkleminin kabulü

$AE = C + I + G + (X - M)$

27. Mübadele denkleminin reddi

Mübadele denklemini kabul etmezler = $Im \cdot V = P \cdot T$ → reddederler.

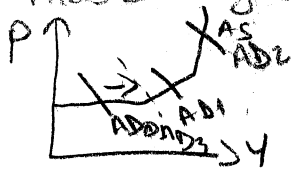
Keynes mübadele denkleminde üretken miktar terisini de reddetmiştir. Çünkü;

✓ V-Klasikler dediği gibi kısa dönemde sabit değil - İSTİKRARSİZDİR.

$M_s \uparrow \quad i \downarrow \quad M_D \uparrow \quad V \downarrow$
 $M_s \downarrow \quad i \uparrow \quad M_D \downarrow \quad V \uparrow$ } istikrarsızdır.

✓ T - Klasiklerde sabittir, çünkü ekonomi denge dedir, Keynesde ekonomi eksik istihdam düzeyinde denge dedir.

✓ Klasiklere göre; $M_s \uparrow \rightarrow P \uparrow$ neden olacaktır. Keynes'e göre; eksik istihdam seviyesinde; $AD \uparrow \quad P, \quad Y \uparrow$

Aycaçlar genel düzeyi değişmez.

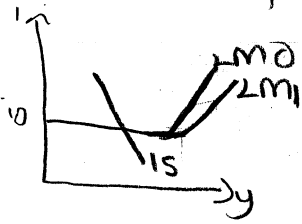
28. Keynes Etkisi

$P \downarrow \rightarrow \left(\frac{M}{P}\right) \uparrow \rightarrow \text{LM sağa kayar} \rightarrow r \downarrow \rightarrow I \uparrow \rightarrow Y \uparrow$

$P \uparrow \rightarrow \left(\frac{M}{P}\right) \downarrow \rightarrow \text{LM sola kayar} \rightarrow r \uparrow \rightarrow I \downarrow \rightarrow Y \downarrow$

✓ Yatırımların faiz esnekliği düşüktür } Keynes'e göre yukarıda istenen
 likidite tuzağı söz konusudur } süreci iki durum engeller.

likidite tuzağı durumunda bir durum ortaya çıkmaz, çünkü

→ para talebinin faiz esnekliği sıfırdır.

$P \downarrow \rightarrow$ reel para arzı artar. \rightarrow LM'e doğru kayar
 denge faiz oranında ve hasıla düzeyinde değişme
 yaşanmaz.

Keynes Etkisi \rightarrow reel para arzı

Pigou Etkisi \rightarrow reel servet

$P \downarrow \left(\frac{M}{P}\right) \uparrow \rightarrow \text{LM sağa kayar} \rightarrow r \downarrow \rightarrow I \uparrow \rightarrow Y \uparrow$

$P \downarrow \left(\frac{w}{P}\right) \uparrow \rightarrow C \uparrow \rightarrow IS \text{ sağa kayar} \rightarrow Y \uparrow$

$P \uparrow \left(\frac{M}{P}\right) \downarrow \rightarrow \text{LM sola kayar} \rightarrow r \uparrow \rightarrow I \downarrow \rightarrow Y \downarrow$

$P \uparrow \left(\frac{w}{P}\right) \downarrow \rightarrow C \downarrow \rightarrow IS \text{ sola kayar} \rightarrow Y \downarrow$

reel para arzı

reel servet

29. Para Politikasının Etkinliği

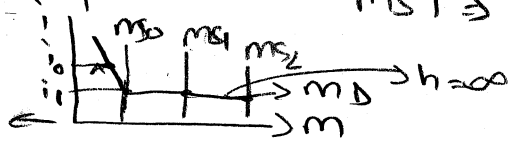
a) İlk Keynesyenlere göre para politikası etkisizdir. Çünkü;

✓ Yatırımların faizden değil, gelirden fonksiyondadır.

✓ Yatırımların faiz esnekliği düşüktür, $M_s \uparrow \rightarrow$ ancak I in i ye duyarlılığı düşüktür.

✓ Likidite tuzağı; M_s arttırarak i nin sürekli düşmesi mümkün değildir. Et. likidite tuzağı durumunda $M_s \uparrow \rightarrow$ spekülasyon + güdüyle atıl nakitlere

Para politikası etkisizdir. I ve Y .

İl. faiz oranı asgari düzeydir, Bu noktada para M_s artarsa faiz oranları düşmez. I ve Y değişmez.

b) Ancak Keynesyenlere göre para politikası da etkilidir. Ancak m. diye politikası daha etkilidir. M_g etkisi daha az ve doğrudur. S ve d def. halinde para + m. diye pol. bir arada kullanılmalıdır. Def. aşıkta, genişletici para pol. + bütçe açığı birlikte kullanılmalıdır. $\Delta M \uparrow$ ve ö. ha. verilebilir faizler piyasaya girer, faizler parasal genişleme yolu ile indirilir. $[M \uparrow \rightarrow T \downarrow]$ ile gerçekleştirilir.

Enflasyaist bir auktar/derehici para pol + bütçe fazlası pol-⁽¹⁸⁾
 politikası birlikte uygulanmalıdır. Parasal daralma ya sınırlı, Derehici
 maliye pol. ile $G \downarrow < T \uparrow$ ile gerçekleştirir.

Keynes ve Dekeynes neden farklı?

- ✓ Keynes II. D. Sı sırasında derinlik öngörmede, refah süreci deneyde yaşadığı $M \uparrow$ ancak $S/M \uparrow$ oranı sabit kaldı, Bu durumda, gelir artışı zaman aşırı tasarruflar kaynakları derinlik hipotezi ile gelmektedir.
- ✓ Maratristler, Keynes'i yerden yere vurdu.

30. Maliye Politikasının Etkinliği

a. Vergi Politikası

$$C = f(Y_d)^+$$

✓ Deflasyaist ekonomi

$$T \downarrow Y_d \uparrow \rightarrow C = f(Y_d)^+ \uparrow \rightarrow I \uparrow \rightarrow Y \uparrow$$

✓ Enflasyaist ekonomi

$$T \uparrow Y_d \downarrow \rightarrow C = f(Y_d)^+ \downarrow \rightarrow I \downarrow \rightarrow Y \downarrow$$

b. Kamu Harcaması Politikası

↳ Geciken mekanizması ile ek istihdam sağlanarak gelir artışıyla kullanılır.

✓ Deflasyaist ekonomi

$$\Delta G \uparrow \rightarrow C \uparrow \rightarrow I \uparrow \rightarrow AE \uparrow \rightarrow Y \uparrow$$

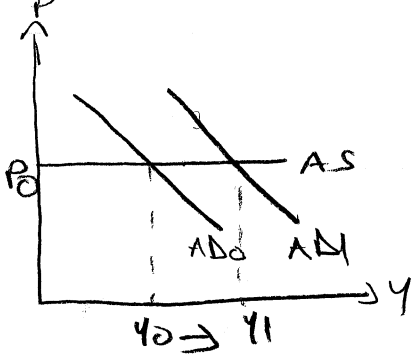
$$\uparrow \Delta Y = k \times \Delta G \uparrow$$

✓ Enflasyaist ekonomi

$$\Delta G \downarrow \rightarrow C \downarrow \rightarrow I \downarrow \rightarrow AE \downarrow \rightarrow Y \downarrow$$

$$\downarrow \Delta Y = k \times \Delta G \downarrow$$

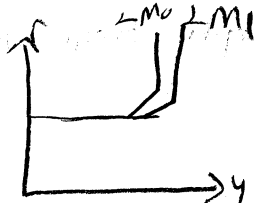
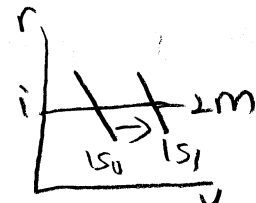
c. Keynesyen Toplam DZ Eğrisi ve Maliye Politikasının Etkinliği

- Keynesyen bölge,
 ✓ AS eğrisi yatay eksene paraleldir,
 ✓ AS eğrisinin esnekliği sınırsızdır,
 ✓ AS eğrisinin eğimi sıfırdır,
 ✓ Ekonomi etkisiz istihdam seviyelerindedir,
 ✓ Ücret ve fiyatlar rijittir,
 ✓ AD'yi genişletici politika, hasılayı artırır,
 ✓ Geciken mekanizması tam etkin çalışır,
 ✓ AD'yi genişletici politika, P'yi değiştirmez,
 ✓ AD'yi etkili genişletici politikası, enflasyonist ortamda da çalışır,
 ✓ Bütçe açıklanması etkinidir.

d) LM Eğrisi Keynesyen Bölge, Para ve Maliye Politikasının Etkinliği

- ✓ LM eğrisi yatay eksene paraleldir.
- ✓ LM eğrisinin esnekliği sınırsız, eğimi sıfırdır.
- ✓ Para talebinin, spekülasyon para talebinin fazla esnek olması, likidite tuzağı söz konusudur.
- ✓ Faiz oranları aşırı seviyelerde olmaları tahvil fiyatları yüksektir.
- ✓ Genişletici maliye politikası, hasılayı artırır, T kalır.
- ✓ Dışlama etkisi sıfırdır.
- ✓ Likidite tuzağında, maliye politikası tam etkin değildir.
- ✓ Parasal genişleme, denge faiz ve hasıla düzeyini etkilemez. Para politikası tam etkin değildir.

Genişletici Maliye P, Genişletici Para P

5.31. Mdiye Politikasının Reel; Monetristler Sebepleri

① Tüketimin sürekli fallan faksiyau olması vergi poli. dayalı mdiye poli. etkin değılir. Sürekli gelir \uparrow Y_p geçmiş dönem gelir, cari dönem geliriye gelecek ekle edilmesi umutla normal geliren ortalamasında olmaktadır. Cari dönem Y_d , sürekli gelir üzerinde etkisiz düzeydedir, vergi aadıdı, cari dönem $Y_d \rightarrow Y_p$ 'yi etkilemediği için otis tüketimi etkilemez.

② Monetrist Dislama Etkisi

Kamu harcaması artışı $\Delta G \uparrow$ \rightarrow vergi artışı ile finanse edilirse $\bullet \Delta T \uparrow$ kadar özel kesim harcaması azdır, harcama imkanı azdır, $I \downarrow$, yani $\Delta G \uparrow$ kadar özel kesim yatırımları dislanmış olur.

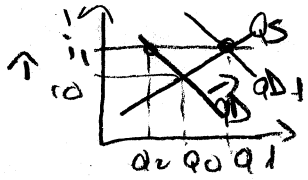
\rightarrow Parasiz artışı ile finanse edilirse \bullet $M_s \uparrow$, $P \uparrow$

\rightarrow Borçlanma ile finanse edilirse \bullet borç talebi artar, $i \uparrow$, özel kesim adına borç talebi azdır, $I \downarrow$

$\bullet \Delta G \uparrow$ kadar, özel kesim yatırımları dislanmış olur.

Kısaca; Monetristlere göre, kamu harcamalarının ne ile finanse edileceği önemlidir.

\rightarrow Borçlanma ile, devlet halka tahvil satacağıdır, özel sektör ve devlet tahvilleri retabete girer, ödün verebilir fon talebi artar, $i \uparrow$, $I \downarrow$, $C \downarrow$, kamu harcı genişletici etkisi ile özel kesim devletin etkisi etkileyecektir. Buna crowding out / Dislama etkisi adı verilir, Borçlanma ile yapılan maliye poli. etkisizdir.

\Rightarrow Keynesyenler Monetristlerin bu iddiasına kesin ne demistir? Dislama etkisi kısmi olarak ortaya çıkacaktır $\Delta G \uparrow$, $i \uparrow$, $I \downarrow$, $C \downarrow$

Bu durum kısa dönemde ortaya çıkacaktır.

5.32. Keynesyen Parasal Aktörün Makulaması

\checkmark MS. daki değişimin, talep, hasıla ve fiyatlar genel düzeyi nde meydana getirdiği etki aktörün mekanizmasıdır,

$\Rightarrow M_s \uparrow$, ödün verilebilir fon miktarı artar, $M_s \uparrow$ ile $I \uparrow$ $Y \uparrow$, $AD \uparrow$, hasıla, faizlerin düşüp, yatırımların artması ile dolaylı bir biçimde etkilenmiştir. Yatırımların faiz esnetliği düşük olduğu için etki, yani para politikasının etkisi düşük olacaktır.

\checkmark Monetrist parasal aktörün makulaması ise deepudun aktörün savunmaktadır, $M_s \uparrow$, bireylerin ellerinde tuttuğu para reel ve finansal aktiflere harcaacağı için ekonomik faaliyetleri derinden etkileyecektir,

Keynes \Rightarrow para \rightarrow tahvil \rightarrow para

Parasal aktör \Rightarrow para \rightarrow reel aktifler \rightarrow finansal aktifler.

$M_s \uparrow$ $AD \uparrow$ $Y \uparrow$ $M_s \uparrow$ toplam talep düzeyinde etkilemektedir.

33. Bütçe Açıkları

✓ Bütçe politikası bir maliye aracı olarak kullanılabilir, Enflasyonunda, bütçe fazlası ver, deflasyonist dönemde bütçe açığı ver.

Keynes'e göre, bütçe açıklarının etkilerinden olumsuz etkisi tam istihdam düzeyinde olacaktır. Tam ist. sırasında taleple meydana gelebilecek bir artış, $P \uparrow$ olur, talep artmaz, Keynes, tam istihdamda sadece bütçe açığı politikasını uygulamıştır.

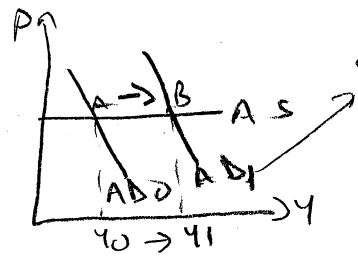
34. Borçlanma

✓ Klasikler, borçlanma politikası olarak ve geçici bir finansman aracı olarak görürler.

✓ Keynes, devletin borçlanma yoluyla elde ettiği fonların faydasız işlerde harcanması durumunda bile toplumu zenginleştirmediğini ileri sürmüştür. (Kasıl aç kapa!). 1929 Buhranı özel kesimin harcama yetersizliğinde, kurgulamıştır. Ona göre devlet, harcamayı paraları borçlanma, ve paraları harcama görevi almıştır.

35. Enflasyon; Tam istihdamda, sıcak bir olgu

Enfl. pek ilgilenmemiş, enfl. tam istihdamda sıcak bir olay olarak kabul etmiştir.

devlet toplam talebi artırıcı bir genişletici maliye poli. uygulamıştır

36. Philips Eğrisi

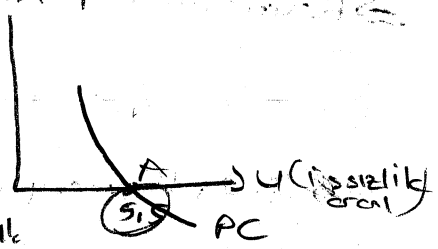
Samuelson-Solow \Rightarrow (1950) \Rightarrow Philips eğrisi \Rightarrow enflasyon ile işsizlik ilişkisi

- Orijinal Philips Eğrisi

Philips, 1861-57 İngilteresinde nominal ücretlerin artış oranı ile işsizlik oranı arasındaki ters ilişkiyi 1958 yılında açıklamıştır.

Philips'e göre, nominal ücretler ile işsizlik oranında ters yönlü ilişki vardır. Doğrusal olmayan bir ilişki var.

orijinal Philips eğrisi

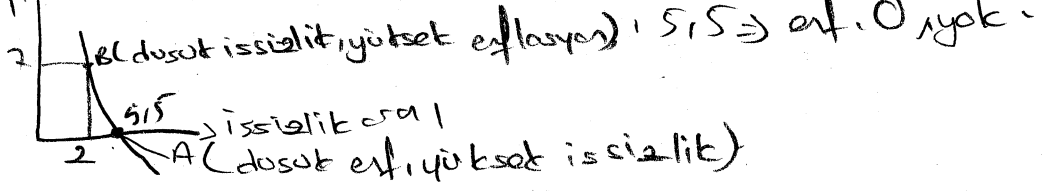
✓ işsizlik oranı friksyonel işsizlik seviyesinde
✓ işsizlik oranı düşerken, parasal ücretlerde meydana gelen artış oranı hızla işsizlik oranı arttıkça, parasal ücretlerdeki artış oranı daha yavaş olur.

- Modifiye edilmiş Philips Eğrisi; Keynesian Philips eğrisi

Paul Samuelson-Solow \Rightarrow enflasyon oranı X işsizlik oranı.

$P \uparrow \Rightarrow U \downarrow$, $P \downarrow \Rightarrow U \uparrow$. istikrarlı bir deşis-tokus söz konusudur.

infirral

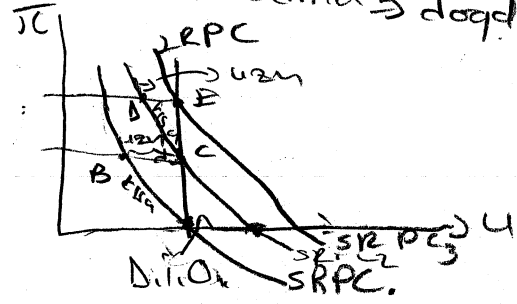

- Beklentilerle Gelistirilmis Philips Egrisi

↳ adaptif beklentiler ⇒ monetarist Philips Egrisi

↳ rasyonal beklentiler ⇒ Yeni Klasik Philips Egrisi

a. Adaptif beklentilerle gelistirilmis Philips Egrisi - Monetarist Philips Egrisi
 model kısa donemde gecerlidir, uzun donemde gecerli degildir. Beklentiler model dahil olmasiyla Philips egrisi kayar. Adaptif beklentiler, gecmis donem verilerinin kullanilarak cari doneme yonelik beklentiler olusturulmasidir. Friedman ⇒ dogal issizlik oranı.

AD beklentiler $erf = g$ ergeci, erf_1 ve $issizlik$ D.I.O. politikayla, $issizlik$ D.I.O. altına düşürmek isterse, $g > erf$ beklenti erf_1 olur. Bunun için $MS \uparrow$, $AD \uparrow$ bu durumda firmaların üretimini artırır, işçi ücretleri artar, işsizler de piyasaya girer ve ifilli işsizlik $<$ D.I.O. olur. Yeni denge B noktasıdır.

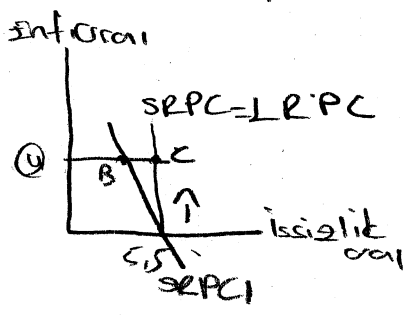
Uzun dönemde; dogal işsizlik oranı da daha yüksek erf_1 ya da daha düşük erf oranında tercih yapacaklardır.

	Kısa Dönem	Uzun Dönem
enflasyon	Yüksek	Yüksek
işsizlik	Dogal işsizlik altında	Dogal işsizlik üstünde

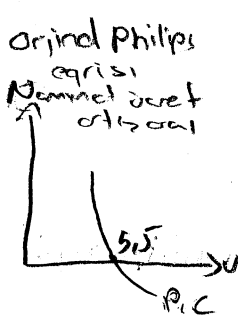
- ✓ Beklenen enflasyon oranı artarsa Philips egrisi sağa kayar.
- ✓ Beklenen enflasyon oranı azalrsa Philips egrisi sola kayar.

$P > P_e$	Firmalar üretimini artırır, istihdam artar, işsizlik azalır.	$u < u_n$
$P < P_e$	Firmalar üretimini azaltır, istihdam azalır, işsizlik artar.	$u > u_n$
$P = P_e$	Firmalar üretimini deęistirmeyiz, işsizlik deęismeyiz.	$u = u_n$

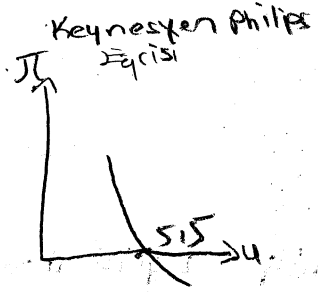
b. Rasyonal Beklentilerle Gelistirilmis Philips Egrisi - Yeni Klasik Philips Egrisi
 cari donem değisimleri göz ardı edilmekte, sadece gecmis doneme bakmak hatalıdır. Sadece olarak ya da sistematik olarak hata yapmazlar, yaptıkları hataları düzeltir, gecmisten ders alırlar. \uparrow zaman, ücret ve fiyatlara değer vermez. Beklenmeyen bir artış oldu kısa vadede B daldanma olacaktır.

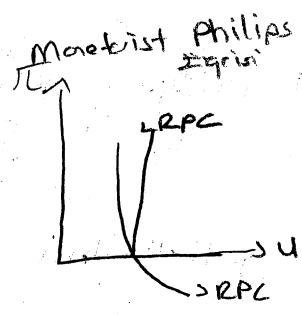
$MS \uparrow$, $P \uparrow$, $(\frac{w}{P}) \downarrow$ (maliyetler azalmıştır, işveren ücretleri ve istihdamı arttırmayı tercih etmez.)
 Ancak, işveren g am isteyeceğini bilir, işveren ücretleri ve istihdamı arttırmadığı için u azalmaz, işsizlik D.I.O. altına inmediği gibi, $P \uparrow$
 A da C noktasına geçer, Philip Egrisi çalması hem kısa dönemde hem uzun dönemde gecerli değildir.

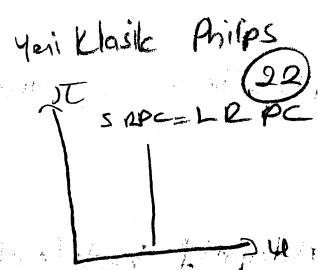
✓ Negatif eğimlidir.
 ✓ Nominal ücret artış oranı, işsizlik değişim hızına dayanır.
 ✓ Nominal ücret ↑, işsizlik azalır.
 ✓ Nominal ücret ↓, işsizlik artar.

✓ Negatif eğimlidir.
 ✓ Enfl. işsizlik değişim hızına dayanır.
 ✓ Enfl. artarsa u ↓, enfl. düşerse u ↑.

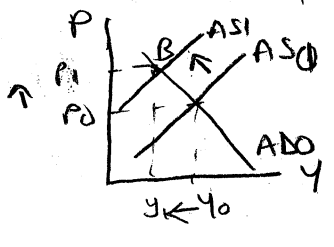
✓ Philips eğrisi kısa dönemde negatif eğimli, uzun dönemde diğdir.
 ✓ Enfl. ve işsizlik arasında kısa dönemde değişim hızı vardır, uzun dönemde yoktur.

✓ Philips eğrisi, hem kısa hem uzun dönemde diğdir.
 ✓ Enflasyonla birlikte kısa ve uzun dönemde değişim hızı yoktur.

	Kısa Dönem	Uzun Dönem	
Keynesyen Yaklaşım	<ul style="list-style-type: none"> geçerlidir, enfl. ile işsizlik arasında değişim hızı vardır, Philips eğrisi negatif eğimlidir. 	<ul style="list-style-type: none"> Keynesyen analiz kısa dönemlidir. 	
Marxist Yaklaşım	<ul style="list-style-type: none"> geçerlidir, negatif eğimlidir. enfl. ile işsizlik arasında değişim hızı vardır. Beklenti enfl. değişim hızıdır. Adaptif beklentiler söz konusudur. İşsizlik doğal işsizlik oranından sapmıştır. 	<ul style="list-style-type: none"> geçersizdir. Enflasyonla işsizlik arasında değişim hızı yoktur. Philips eğrisi diğdir. Beklenti enfl. değişim hızıdır. Adaptif beklentiler söz konusudur. Doğal işsizlik oranı söz konusudur. 	
Yeni Klasik Yaklaşım	<ul style="list-style-type: none"> geçersizdir, eğri diğdir. Enflasyonla işsizlik arasında değişim hızı yoktur. rasyonel beklentiler söz konusudur. Doğal işsizlik oranı söz konusudur. 	<ul style="list-style-type: none"> geçersizdir. enfl. ile işsizlik arasında değişim hızı yoktur. klasik beklentiler söz konusudur. Doğal işsizlik 	

37. Philips eğrisinin kökeni; Stagflasyon (işsizlik + enflasyon) birarada görüldü, ASL, u ↑ P(π) ↓, y ↓.

Petrol fiyatları/girdi fiyatları arttı, AS sola kaydı-çaktı, Denge fiyat düzeyi yükseldi/enflasyon, gelir düzeyinde bir düşüş/işsizlik yaşandı, Gelir ↓ → artan üretim maliyeti, Keynes'e göre bun olması mümkün değildir, enflasyon işsizlik ters orantılıydı.

6. OKUL MONETARİSTLER
Milton Friedman,

- ✓ 1960lı yıllara Keynesle tepti olarak ortaya çıktı.
- ✓ Milton Friedman; Kapitalizm ve özgürlük.
- ✓ Karl Brunner, Allan Meltzer, Allan Walters diğer önemli temsilcileridir.

① Temel varsayımları

- ✓ Friedman; ekonomideki en önemli monetar faktör, dolayısıyla para miktarıdır.
- ✓ Enflasyon her zaman ve her yerde parasal bir olgudur. Enfl. sebebi $M \uparrow$ dir.
- ✓ Kamu harcamalarında $M \uparrow$, finansse edilirse enflasya ortaya çıkar, borçlanma yolu ile finansmanda distans etkisi ortaya çıkar.
- ✓ Para liks bir maddi, para talebinin gelir esnekliği birden büyüktür.
- ✓ Ed. istikrarlılığın temel nedeni yalız uygulanan para politikasıdır, özümü doğru uygulandıktan para politikasıdır.
- 1929 Buhranının sebebi M 'nin yekine ve zamanda artırılmamasıdır.
- 1973 krizinin sebebi \rightarrow para arzının gereğinden fazla artırılmasıdır.
- 1973 krizinin (elenetso) keynesçiler ise; politika uygulamaları konusunda basarısalığı ve yeterli kadar ince ayar tutturulamamasına bağlanmaktadır, stag-flasya kasi gelir politikasını önermektedir.
- ✓ para arzı düssel bir değişkendir.

② Adaptif Beklentiler varsayımı (uyumlu / uyumlu)

Geçmiş dönem verilere dayanarak geleceğe yönelik beklenti oluşturulmaktadır. (Yeni klasikle sosyal beklentileri geliştirmiştir.)

③ Doğal İstihlak Oranı Hipotezi

Diğer Milton Friedman tarafından geliştirilmiştir.

$D \cdot I \cdot O_1 = \text{Frikisyonel İstihlak} + \text{Yapısal İstihlak}$

Uzun dönemde istihlak; daimi altına düşme ya da inaktif imtazdır, ST genişletici bir para politikası ile kısa dönemde istihlak daimi altına inebilir, ancak uzun dönemde daimi. geri dönecektir. İstihlak enflasya ile geriletilir, esit olduğu durumda et. birçoğu durum dengesinde old. için farklı istihlak oranı, doğal istihlak oranı esittir.

Monetaristler; stagflasya doğal istihlak oranı ile açıklanmıştır.

* Sürekli Gelir Hipotezi

✓ Milton Friedman = Sürekli Gelir Hipotezi

$C = f(C_p) \rightarrow$ sürekli gelir. $Y = Y_p + Y_g \rightarrow$ geçici gelir

$C = C_1 + Y_p \rightarrow$ sürekli gelir arttığında tüketimde oransal olarak artış, buna oransallık hipotezi adı verilir.

✓ Sürekli gelir = geçmiş + gelecek t.eri \rightarrow ortalamasıdır, ^{ağırlıklı}

✓ Geçmiş dönem gelirleri ağırlıklı ortalamaya içinde geriye doğru gittikçe azalmaktadır.

✓ Cari dönemde gelir artışı, sürekli mi yoksa geçici mi batılır, Gelir artışı sürekli ise uzun dönemde tüketim artmaktadır.

✓ Kısa dönemde gelir artışının sürekliliği kavrusunu tüstüler, M^d nin uzun dönemdeki değeri farklı olmasında gel. artmaktadır. Kısa dönemdeki gelir artışının bir kısmı geciktir, uzun dönemde M^d sürekli gelire bağlı olarak belirlediği için kısa dönemdeki M^d den büyüktür.

5. Paranın Dolaşım Hızı

✓ Klasikler; sabit

✓ Keynes; istikrarlı

✓ Parasal birim; istikrarlı ve engellenilebilir.

✓ Paranın dolaşım hızı, sürekli gelirin istikrarlı bir fonksiyonudur.

$$\begin{matrix} \uparrow i, \uparrow M^d, \uparrow i, \uparrow M^d \text{ da fazla, } \downarrow V \\ \downarrow i, \downarrow M^d, \downarrow i, \downarrow M^d \text{ da fazla, } \uparrow V \end{matrix}$$

→ sürekli gelir ↑ → paranın dolaşım hızı ↓, gelirden meydana gelen artış, para talebinde daha büyük bir artışa neden olmaktadır. Para talebi arttığında ise paranın dolaşım hızı azalmaktadır.

✓ Kısa dönemde v değişebilir, uzun dönemde sabit değerdir, Para arzı kısa dönemde hem nominal hem de reel değerleri etkiler. Uzun dönemde ise v sabit olduğu için reel değerler üzerinde M^s etkili değildir, yani sadece nominal değeri olan fiyatlar genel düzeyini etkiler.

6. Emek Arzı ve Emek Talebi

✓ Emek arzı, beklenen reel ücretin, emek talebi reel ücretin fonksiyonudur, işsizler (tam bilgiye sahip değildir) $L_s \left(\frac{w}{p_e} \right)^t$

✓ Keynes; emek arzı nominal ücretin artışı, emek talebi reel ücretin azalması fonksiyonudur.

✓ Klasiklere göre emek arzı reel ücretin artışı, emek talebi reel ücretin azalması fonksiyonudur.

7. Sabit Parasal Büyüme Kuralı

Para arzı, sabit bir orana göre arttırılmalıdır. Bu oran; reel büyüme oranıdır. $M^s >$ reel büyüme oranı ⇒ enflasyon, $M^s <$ reel büyüme oranı ⇒ deflasyon, Para miktarı, fiyatlar genel seviyesi, istihdam, ücretler ve milli gelir etkilenir.

8. Para Politikasının Etkinliği

$$\frac{\Delta M}{M} + \frac{\Delta V}{V} = \frac{\Delta P}{P} + \frac{\Delta Y}{Y} \Rightarrow M^s \uparrow \%x \quad P \uparrow \%x \quad \frac{\Delta M}{M} = \frac{\Delta Y}{Y} \Rightarrow \text{fiyat istikrarı korunur.}$$

$$\frac{\Delta M}{M} > \frac{\Delta Y}{Y} \Rightarrow \text{enflasyon} \quad \frac{\Delta M}{M} < \frac{\Delta Y}{Y} \Rightarrow \text{deflasyon}$$

9. Maliye Politikasının Etkin Olmaması

9. a. Vergi Politikası

marjinal istikrara göre, vergi indirimine dayalı maliye politikası etkin değildir, sebebi, tüketim Keynes'de olduğu gibi hırcanabilir gelire değil, sürekli gelire bağlıdır. Y nin sürekli gelire özendirici etkisi önemsizdir.

✓ Keynes; $T \downarrow \Rightarrow Y_d \uparrow \Rightarrow C = f(Y_d) \uparrow \Rightarrow I \uparrow \Rightarrow Y \uparrow$

sürekli gelir

✓ Marjinalistler; vergiler azalınca Y_d artar Y_d artması mümkün, Ancak $C = f(Y_p)$ olduğundan Y_d den artırı C yi etkilemez.

$$T \downarrow \Rightarrow Y_d \uparrow \Rightarrow C = f(Y_p) \Rightarrow \bar{I} \Rightarrow \bar{Y}$$

9.2. Kamu Harcamaları Politikası

Genişletici kamu harcaması politikası etkin değil. Çünkü, devlet kamu harcamaları finanse etmek için ya borçlanır ya da vergileri arttırarak / özel kesim yatırımları azaltır.

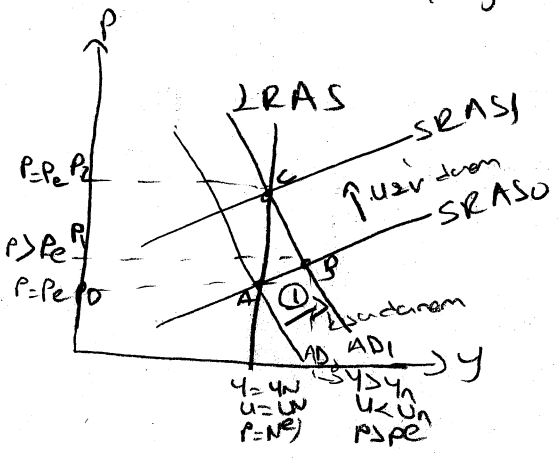
✓ Borçlanma ile 'adna verilebilir fon tabanlı' \uparrow , $i \uparrow$, $I \downarrow$, özel kesim fon tabanlı \downarrow , disinflationar etkisi

✓ Vergileri arttırma; devletin aldığı vergi kadar, özel kesim yatırımları azalır, Vergi mükelleflerinin harcamayaacağı devlet harcaması olur, politika etkin değildir. Para arzı artar, $P \uparrow$.

10. Para Arzı Millî Gelir İlişkisi

✓ $M \uparrow$ → kısa dönemde milli geliri arttırır, (kısa dönemde reel değışikliği etkiler.)
 Uzun dönemde fiyatlar genel seviyesini arttırır.

$M \uparrow$ $\xrightarrow[\text{sağa}]{AD \uparrow}$ → Kısa dönemde firma yarılarak işçi sayısını arttırır, $y \uparrow$,
 → işçiler yarılgısını artır ve enflasyon beklentilerini değız tirir, $P \uparrow$.

Kısa Dönem A) Adaptif beklentiler - Genişletici Politika Kısa ve Uzun Etkileri

Monetaristlere göre AD'nin pozitif eğimli olma sebebi, tahmin hataları ya da işçi yarılgıma modelidir. Tahmin hataları kısa dönemde geçerlidir, uzun dönemde hatalarını fark ettikleri için işsizlik ve ücret düzeyi seviyesine geri döner.

✓ $AD \xrightarrow[\text{sağa}]{\text{tutadı}} P \uparrow$, (işçiler adaptif beklentilere göre P_0 etrafında beklerken, beklentisi astı.)

✓ $\left(\frac{\bar{w}}{P}\right) \downarrow$ → reel ücret düştü, (işçiler bu reel düşüşü başlarda fark edemez) işveren ise bu reel düşüşü fark edince

✓ Reel ücret düşüşü işverenin maliyetlerini düşürdüğü için emek talebini arttırdı. Üretimi ve istihdam arttı. $y > y_n$ oldu, $y < y_n$ oldu işsizlik \rightarrow doğal işsizlik oranı.

$M \uparrow$ $AD \uparrow$ $P \uparrow$ $(P > P_0)$ $\left(\frac{\bar{w}}{P}\right) \downarrow$ \rightarrow $\Delta \uparrow$ $Q \uparrow$ $N \uparrow \rightarrow (U < U_n)$ ve $(Y > Y_n)$

Uzun dönem de ücret enflasyonun P_1 oldu anlaşıyor ve beklentiler yeniden edilir, Yarılgıya düştüğünü anlaya işçiler zaman talep eder, (yani reel ücretteki düşüşü telafi edecek nominal ücret arttırımı talep eder).

- İşverenin maliyetleri arttırdığı için $\Delta \downarrow$, $Q \downarrow$, $N \downarrow$ $U = U_n$, $Y = Y_n$ olur.

SRAS sda kayar, yani denge noktası olan C de $P = P_2$, $U = U_n$, $Y = Y_n$ olur.

Uzun dönemde fiyatlar genel seviyesi artmıştır.

B) Adaptif Beklentiler - Genişletici Politika

Kısa dönem $M \downarrow$ $AD \downarrow$ $P \downarrow$ $(P < P_0)$ $\left(\frac{\bar{w}}{P}\right) \uparrow$ \rightarrow $\Delta \downarrow$ $Q \downarrow$ $N \downarrow \rightarrow (U > U_n)$ ve $(Y < Y_n)$

Uzun dönem $P \uparrow$, $U = U_n$ $Y = Y_n$ olur.

	Kısa Dönem				Uzun Dönem		
	P	Pe	Y	U	P	Y	U
$M \uparrow$	artar $P_1 > P_0$	değişmez P_0	artar $Y > Y_n$	düşer $U < U_n$	artar $P_2 > P_1$ $P_2 \uparrow = P_1 \uparrow$	değişmez $Y \downarrow = Y_n$	değişmez $U \uparrow = U_n$
$M \downarrow$	düşer $P_1 < P_0$	değişmez P_0	düşer $Y < Y_n$	artar $U > U_n$	düşer $P_2 < P_1$ $P_2 \downarrow = P_1 \downarrow$	değişmez $Y \uparrow = Y_n$	değişmez $U \downarrow = U_n$

Kısa dönemde P , Y , U
 Uzun dönemde P
 etkilerini

Marxist'le klasiklerin para politikasına bakış açisi farklılığı; Marxistler fiyatların hızla ve kolayca ayarlanacağına inanmazlar...

11. Para Talebi

✓ Friedman; Miktar Teorisi; parayı aktif bir değer ve servet edinme yöntemlerinde biri olarak ele almıştır.

$$M = f(Y_p, w, r, E)$$

para miktarına
 Y_p = sürekli gelir \rightarrow beseri olmayan servet getirisi
 w = beseri servet \rightarrow E = beklentiler

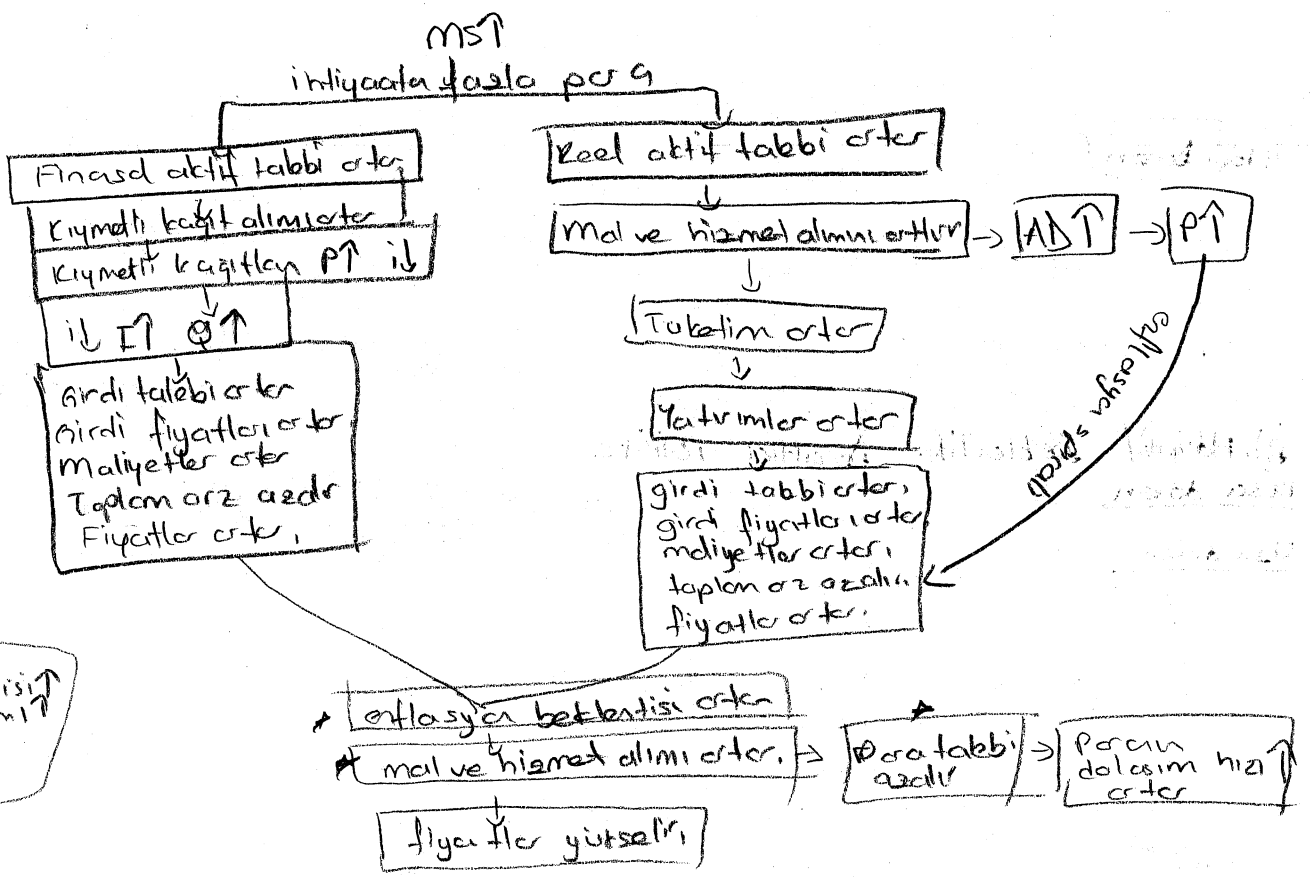
- ✓ Y_p istikrarlı olduğu için M_D karakteristik hareketlerden fazla etkilenmez.
- ✓ Beseri serveti sürekli olarak gelire dönüştürmek mümkün değildir, likit değildir. Bu sebeple; toplam servet içinde beseri servetin pay arttığına $M_D \uparrow$ ve gelire dönüşmediği dönemler için güvence oluşturu.
- ✓ Tahvilin getirisi fazla ise hisse serveti getirisi temotto ile para tabii arasında ters ilişki vardır. Beseri olmayan servet getirisi $(r) \uparrow$, $M_D \downarrow$, $r \downarrow$, $M_D \uparrow$
- ✓ Beklentiler; enflasyonun artacağı yönünde ise M_D azalır, enf. düşeceği yönünde ise $M_D \uparrow$.

Modern ve klasik miktar Teorisi farkları

- ✓ Klasik miktar Teorisi; Paranın dolayım hızı sabittir.
- ✓ modern miktar teorisi; $V, i, u_e \rightarrow$ istikrarlıdır.
- ✓ M_D ; klasik teoride cari işlemler nominal değeri
- Modern teori; devamlı gelir, servetin yeme kullunulmuştur.
- ✓ Klasik teori; para işlem amaçlı $\rightarrow M_D$ yi M_G belirler
- Modern teori; $M_D \rightarrow Y_p, w, r, e$ ye bağlı. M_D yi $Y_p + i$ belirler.
- ✓ Keynes ise para; işlem, ihtiyaç ve spekülasyona amacıyla talep edilir.

12. Modern miktar Teorisi

- ✓ Klasikler; $M_S \uparrow \rightarrow$ aynı yönde ve aynı oranda $\rightarrow P$ 'yi artırır.
- ✓ Modern miktar teorisi; $M_S \uparrow \rightarrow$ aynı yönde ancak $\rightarrow P$ 'yi artırır daha yüksek oranda

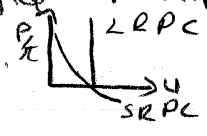
aktifler // enflasyon beklentisi ↑ mal ve hizmet alımı ↑ M_D

13. Vergi sistemi

En iyi vergi sistemi kaynaklar kesilen aralar aralı gelir vergisidir. Böylelikle verginin kesimi ile toplumun arasındaki zaman farkını kısaltarak, toplam vergiler içinde dolaylı vergilerin payını azaltır.

14. Enflasyon - İstisabik Değiş tokuşu

- UXTT arasındaki ters ilişki kısa dönemde geçerlidir, uzun dönemde istisabik doğal seviyeye geri döner, ancak enflasyon / fiyatlar genel seviyesi düşmez.
- ✓ Kısa dönemde Philips eğrisi negatif eğimlidir.
- ✓ Kısa dönemde farklı enflasyon beklentilerine tabii olan farklı Philips eğrisi vardır.
- ✓ Beklenen enflasyon oranı değiştiğinde Philips eğrisi kayar, yeni denge uzun dönem Philips eğrisinde olur.
- ✓ Uzun dönem Philips eğrisi diğittir.

15. Ekonominin istikrarlılığı

✓ Makroistatler ekonomi istikrarlıdır, devlet aradığı, güvencik, diplomasi gibi temel hizmetleri üstlenmelidir, Friedmana göre; devletin sosyal amaçları etk. müdahaleler ters ve yanlış sonuçlara neden olmaktadır. Devlet küçülmeli, tek bütçe uygulaması olmalıdır, iktisadi istikrar için istikrarlı para politikası uygulanmalıdır.

Rasyonel Beklentiler Yaklaşımı (Fokul) : YENİ KLASİK İKTİSAT

- ✓ 1940lerde Keynesyen iktisadi tekellemek için ortaya çıkmıştır,
- ✓ John F. Muth, Robert Lucas, Robert Barro, Thomas Sargent, Neil Wallace.

1. Rasyonel Beklentiler Varsayımı

✓ Muth tarafından Rasyonel Beklentiler varsayımı geliştirildi. 1961 yılında "Rational Expectations & The Theory of Price Movement" adlı makalede yayımlandı. Bireyler zamanla edindikleri bilgileri kullanarak beklentilerini düzelen süreci meydana getiren değişken haldede bilgi sahibi olduklarında, beklentilerde hata yapmazlar. Geçmiş dönem ile cari dönem verilerini kullanarak beklentiler oluşturur, iktisadi karar birimleri, rasyonel beklenti sahibi olan için sürretti olarak algılanamazlar, sistematik hata yapmazlar.

2. Lucas Kritiği

Lucas'a göre iktisadi ortamın olacağı kararlar üzerinde beklentilerin rolü büyüktür. Ona göre; politika üretirken kullanılan geleneksel yöntemler beklentileri yeterli kadar hesaba katmamaktadır. Beklentileri yeterince içermeyen için geleneksel politika geliştirilmeye yönelik uygulamaları, Lucas tarafından yapılan eleştiriler, Lucas Kritisği - Lucas eleştirisi olarak adlandırılır.

3. Lucas Arz Funksiyonu

Milli gelir düzeyi üzerinde etkili olan politikalar, **SOĞUK POLİTİKALAR**dır. Para ve maliye politikaları kullanarak, iktisadi birimler üzerinde sıkı politikalar uygulayarak mg oluşturulmalıdır. Lucas arz funksiyonu, $Y = f(p - p_e)$ dir. $p > p_e$ olursa $\Rightarrow Y \uparrow$, her ne kadar enflasyon, beklenen enflasyon üzerine artmaktadır.

1. Politika Etkinliği Terimi

Lucas-Sergent-Wallace; en iyi politika, POLİTİKASIZLIKtır.

Yeni Klasiklere göre, İkt. kor. b'rimleri uygulanan politikaları yakında takip ettiği için politika sonucu beklenmez, kendi durumları gözden geçirir.

MSI, i↓, Ancak ödün faiz oranı ederler bilgilere ki MSI PT faiz oranları reel olarak azaldı, bu durumu daha yüksek finansal talep etkiler, bu durumu ödün faiz talep ederler durumu başlar.

MSI, PT işçiler reel ücretlerinin düşeceğini tahmin ederler işverenler emistler işverenler PT sürecinde gelirin arttığını ve enf. dolay işçilerin reel ücretlerinin düşeceğini bildiği için ücret artış talebine olumlu cevap verecektir, işçilerin namind ücretleri, eski reel ücret seviyesini sağlayacak b'rimde arttırılır, işçiler çalışmaz, işverenler işe Q arttırmadığı için işsizlikte arttırma, hasıllarla artış yaşanmaz, sadece fiyatlar genel seviyesi artar.

Yeni, rasyonel beklentilere göre; uygulanan politikaları belirle orak değişime kusiyesinde beklenir, İkt. kor. orajı tahminlenmez ya da olmayacağı için tahmin hatalarında dolayı dusur piyasaya aksatlıklar oluşmaz, eski kendiliğinden dengede olur. Yeni klasiklere göre gelirletici mdije ve para politikaları ile çıktı düzeyini arttırmak mümkün değildir.

5. Hos Olmaya Maetrist Aritmetik

Thomas Sergent - Neil Wallace; Hos Olmaya Maetrist Aritmetik, Tattile Aritmetik / Nahos Aritmetik

Para basarak finanse edilerek bir bütçe açığı, borçlanma veya başlangıçta para basarak finanse edilirse, daha az enflasyonist olacaktır. Bütçe açığı büyükken para basarak finanse et, borçlanma ile finanse odersen ileride daha fazla para basmak zorunda kalırsın. (Maetristler ise enf. b'şyem sebebi para basmaya bağlatırlar.) HOMA ise; borçlanmanın uzun dönemde daha fazla enf. yol açacağını belirtir. (Parasal finansmanda borç, uzun dönemde enf. neden olur.)

✓ Borçlanmanın para basmaya göre daha enflasyonist olması, devletin borçlanma b'şyem, bunun için reel büyüme hızı ile reel faiz oranı arasında dabilisti önemlidir.

✗ Reel faiz oranı < reel büyüme hızı ⇒ borç stoğu / GSMH oranı gittikçe artarak ve borçlanma sürdürülebilirliği ortada kalmayacak; parasal finansma zorulu olacaktır.

✗ Reel faiz oranı > reel büyüme hızı ⇒ borç stoğu / GSMH oranı azalır ve borçlanma sürdürülebilir.

6. Ricardo - Barro Hipotezi

Robert Barro, Ricardo'nun Deflasyon Terimini geliştirmiştir. Kamu harcamasının borçlanma ile finanse edilmesi durumunda, borç faiz ödemeleri için ileride vergi yükünü artması gerekmektedir. Asıl sorun; cari dönemdeki vergi politikası ile gelecekteki vergi politikası arasında bir tercih yapmaktır. gelecekteki vergi politikası = gelecekteki vergidir. Cari dönemde daha çok paraya sahip olan bireyler, gelecekte daha fazla vergi vermek zorunda kalacaklarından, gelecekteki vergi yükünü bireyler ilave tasarrufları arttırır. Hükümetin ilave harcamaları ile bireylerin ilave tasarrufları, birbirini dengeler ve AD değişmeyecektir. Maliye politikası etkin değildir, sadece tasarruflar artar.

7. Piyasaların Süpürülmesi (Temizlenmesi)

Yeni Klasiklere göre, ücretler ve fiyatlar tam esnekler, tam rekabet koşulları, geçerlidir, dengesizlik ortadan kalktığı anda piyasalar süpürülmüş olur.

✓ Yeni Klasiklere göre 1929 Krizi'nde halk elinde tuttuğu çok sayıda hisse senedini satmak için borsaya hücum etince, borsada hisse senetleri satın almama yönünde bir eğilim meydana gelmiştir. Halkın bu eğilimi fark etmesiyle, beklentilerini revize etmiş ve elindeki hisse senetlerini satılmak için borsaya daha çok hücum etmiştir. Bu tür durumda dolaylı borsa, negatif beklentide doğal risk payını da ödemek zorunda kalmıştır. Yani, hisse senetlerinin borsada ödemeyeceği yönündeki ihtimal sezildiği için ödememistir.

✓ Ekonomik kararlar alınırken, yatırım, tüketim gibi reel faktörleri temel alır, para ve nominal faktörlere bası almaz.

✓ L_D ve L_S = reel ücretin fonksiyonudur.

✓ Philips eğrisi analizi: kısa ve uzun dönemde geçerlidir. $\pi \rightarrow s + p_e$

✓ Yeni Klasik - Klasik ayrımı

a) Yeni klasiklerde, mal ve hizmet ile faktör fiyatlarının esneklik süreci ile ücretlerle fiyatların esneklik süreci eşzamanlı ve beraber olur.

b) Klasik iktisattaki tam istihdam düzeyindeki denge fiyri yeni, doğal işsizlik oranındaki denge ~~söz~~ konusudur.

✓ Aktivist bir iktisat politikası, milli geliri artırıyorsa, öngörülme bir politika uygular.

✓ Beklentilerde yapılar yenilmeler, ekonomiyi doğal hasıla düzeyinde saptırır. Ekonomide dalgaları olmayı yol açan hatalar, tesadüfi olarak gerçekleşir, bunu önceden öngörmeye ve önlemeye imkan yoktur.

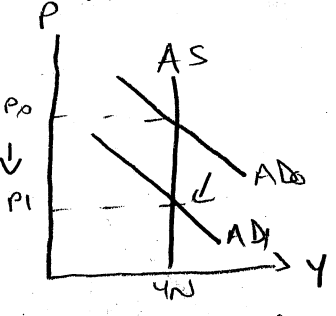
- gerçekleşen enflasyon (P) > beklenen enflasyon (P_e) > fiili işsizlik (u) < doğal işsizlik (u_N)
=> fiili hasıla > doğal hasıla (Y_N)

- $P < P_e \Rightarrow u > u_N$
 $\Rightarrow Y < Y_N$ - $P = P_e \Rightarrow u = u_N$
 $\Rightarrow Y = Y_N$ $P > P_e \Rightarrow u < u_N$
 $\Rightarrow Y > Y_N$

✓ Rasyonel beklentiler yaklaşımında, beklentiler kavramı söz konusudur. Keynesyen ve monetaristlere göre daha gelişmiştir.

- Keynes'e göre, üreticilerin yatırım kararlarında geleceğe yönelik beklentiler önemlidir.
- Monetaristler adaptif beklentiler, geçmiş tecrübelerden yola çıkarak geleceğe yönelik olarak beklerler.
- Rasyonel beklentiler ise bugünkü davranışlarını etkileyen geleceğe yönelik beklentilerdir.

g. Aktivist iktisat Politikasının basarı sırası

$P \downarrow$ ve Y_N için politika etkindir.

Bir politikanın başarısı, politika yapıcının kredibilitésine bağlıdır. Kredibilite güvenilirlikle doğru orantılıdır. Güvenilirlik arttıkça kredibiliteler artar.

- Derinleştirici politika uygulanarak AD_0 dan AD_1 e doğru toplam talep azaldı, $P \downarrow$ ve reel ücretler arttı, AS üzerindeki üretim azaldı ancak MB tarafından politika daha önceden ilçe edildiği için işveren ücretini azaltmayacaktır, çünkü işveren ücretleri düşürme talebinde bulunur ve işçilerde bu durumu kabul edecektir, işçilerde MSD ile reel ücretlerin arttığını fark etmişlerdir.

✓ Etki istikrarı hedefleyen politika yapıcı, uygulayacağı politikayı sık sık (30) değiştirmemeli, şeffaflık ve güvenilirliğe önem vermelidir. İla edilen politikaya bağlı kalınması durumunda zaman tutarsızlığı problemi doğurur.

B. Asiri ve Etsik İstihdamın Nedeni, Tahmin Hataları

Gönüllü işsizlik vardır, gayri iradi işsizlik yoktur, denge ücret seviyesinde çalışmaya razı olan herkes iş bulabilir, işsiz olanlar çalışmak yerine boş zamanı tercih eder. Yeni klasiklere göre, işçilerin emek arzlarında normal kabul edildiği, normal reel ücret seviyesi vardır. Bu durumda işçiler normal reel ücret seviyesi ile cari reel ücret seviyesine göre çalışıp çalışmayacağına karar verirler.

- cari reel ücret seviyesi > normal reel ücret seviyesi ⇒ işçiler çalışmayı tercih eder,
- cari reel ücret seviyesi < normal reel ücret seviyesi ⇒ işçiler çalışmak yerine boş zamanı tercihinde bulunur. Çalışmayı, gelecekte reel ücretlerin daha yükseleceği dönemleri bekler.

Bireyler rasyonel beklentiler altında karar verir, etsik istihdamın nedeni tahmin hatalarıdır.

Monetaristlerde yanlış; adaptif beklentiler altında sadece işçiler kısa dönemde hata yapmaktadır. İşçiler nominal ücretlerdeki artış, beklendikleri reel ücretten daha fazla emek arzlarını artırır.

✓ Yeni klasiklerde yanlış; rasyonel beklentiler altında iktisadi ajanlar (işçi ve firmalar) sürpriz morua talmadığı sürece hata yapmazlar. Sürpriz politikalarda işçi ve firmalar kısa dönemde yanılır. Önceden bildirilen bir politika uygulanırsa, işçi ve firmalar hata yapmaz. L^s ve L^d i değiştirmezler.

✓ Adaptif beklentiler; işçiler nominal ücretlerdeki değişimi beklenen reel ücretlerindeki bir değişim zemininde yorumlayarak hata yapar. Rasyonel beklentiler; işçi ve firmalar uygulanan politika sürprizi ve fiyatlardaki değişimi nispi fiyat değişimi zemininde hata yaparlar.

Politikayın Niteliği	Tahmin Durumu	Enflasyon Durumu	Ferretlemeler
Sürpriz parasal genişleme	Tahmin hatası vardır.	$P > P_e$	<p>Emek piyasasında işçi davranışı</p> <p>✓ İşçiler fiyatlar genel seviyesindeki kendi emeklerine yönelik talebin artmasında kaynaklarına nispi fiyat artışı zanneder. İşçiler nominal ücretlerdeki artış, reel bir ücret artışı değil, kendilerine yönelik nispi fiyat artışı zannederler.</p> <p>$L^s \uparrow \Rightarrow N^1 - U^1 < U^1 - Y^1 > Y^1$</p> <p>Mal piyasasında Firma davranışı</p> <p>✓ Firmalar genel fiyat düzeyindeki artış kendi ürettikleri mala yönelik nispi fiyat artışı zanneder.</p> <p>$L^d \uparrow \Rightarrow N^1 - U^1 < U^1 - Y^1 > Y^1$</p>
Sürpriz parasal daralma	Tahmin hatası vardır.	$P < P_e$	<p>Emek piyasasında işçi davranışı</p> <p>✓ İşçiler $P \downarrow$ kendi emeklerine yönelik talebin azalmasında kaynaklarına nispi fiyat azalışı zanneder.</p> <p>✓ İşçiler nominal ücretlerdeki azalışı, genel bir ücret azalışı değil, kendilerine yönelik nispi fiyat azalışı zanneder.</p> <p>$L^s \downarrow \Rightarrow N^1 - U^1 > U^1 - Y^1 < Y^1$</p> <p>Mal piyasasında Firma davranışı</p> <p>✓ Firmalar P’deki azalışı kendi ürettikleri mala yönelik nispi fiyat azalışı zanneder.</p> <p>$L^d \downarrow \Rightarrow N^1 - U^1 > U^1 - Y^1 < Y^1$</p>

- Beklenen Parasal Genişleme ya da Daralma

✓ Tahmin hatası yoktur

✓ $P = P_e$ dir.

Emek piyasasında işçi davranışı

✓ İşçiler fiyatlar genel seviyesindeki değişimi kendi emeklerine yönelik talebin değişiminde kaynaklarına nispi fiyat değişimi zannetmezler.

✓ İşçiler nominal ücretlerdeki değişimin nispi bir değişim olmadığını, genel bir değişim olduğunu fark eder.

$L^s, \bar{Q}, \bar{N} \Rightarrow U = U^1, Y = Y^1$

Mal piyasasında Firma davranışı

✓ Firmalar genel fiyat düzeyindeki değişimi nispi fiyat değişimi zannetmezler.

$L^d, \bar{Q}, \bar{N} \Rightarrow U = U^1, Y = Y^1$

Serua; İstihdamın Nispeti

Mistihdam Seviyesi $\frac{w}{P}$ = reel ücret

Q = ücret

P = Gerçekleşen Enf.

P_e = Beklenen Enf.

U = Gerçekleşen işsizlik

U_e = Beklenen işsizlik

Y = Gerçekleşen Halk

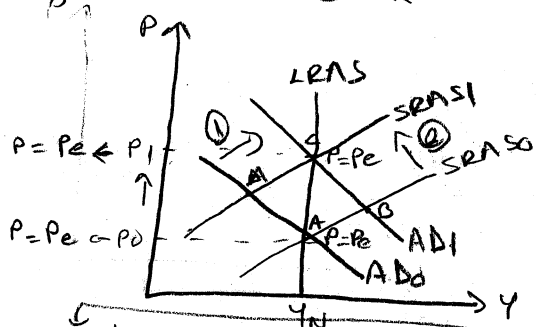
Y_n = Halkın

Q = Gerçekleşen

Q_e = Beklenen

1) Öngörülen Para Politikası

MST, ADT, P^e } bu durumu isai ve işverenler öngörür.

Nominal ücretlerdeki artış, firmaların maliyetlerini azaltmasını önlediği için ücretler ya da firmaların üretimi arttırma kararı alınmaz.

• Ücret ve fiyat artışları hali bir biçimde uyulduğu için MST, üretim ve çıktı artışına ve işsizliğin azaltılmasına yol açmayacaktır. Sadece fiyatlar genel seviyesi artar.

Reel ücretlerde değişim olmadığı için üretim, istihdam ve hasıla düzeyi değişmez. Nominal ücretler yükselin öngörülen para politikası çıktı düzeyini ise arttırmadığı için etkisizdir. Beklenen para politikası, işçiler ya da firmaların tahmin hatasına yapmasını engellemektir.

1) İşçilerin, $MST \rightarrow M \left(\frac{w}{P} \right)$

$$\left(\frac{w}{P} \right) = \text{real ücret}$$

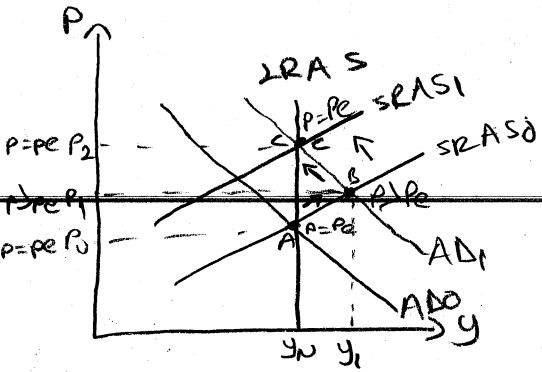
reel ücret eski seviyesinde kalırsa, nominal ücret artışları takip etmez. Reel ücretlerin değişmeyeceğini bilen işçiler emekliliklerini azaltmazlar.

2) Firmaların beklenen parasal genişlemeye tepkisi

MST, P^e, Firmalar, fiyatlardaki artışları kendi mallarıya yönelik talebi arttırmada delay ortaya çıkan bir nispi fiyat artışı olarak değerlendirmesi ve etkinliği ve istihdamı arttırmazlar. Bu yüzden, işsizlik ve hasıla doğal seviyede kalır, ancak P de P^e fiyatlar yükselir.

Aynı çıktı düzeyi daha yüksek bir fiyat olan P^e de üretilmeye başlanır, P = P^e dir. Ancak para arzı artışı ile birlikte gerçekleşen fiyat düzeyi, P^e artmış ve fiyat beklentileri de P^e şeklinde revize edilmiş, ücret artış talepleri yaşanmıştır. Öngörülen para politikası reel değişimleri etkilemez, aktifist parasal genişlemeye gidilir. Bu Lucas-Sargent-Wallace Politika etkisizliği (inertialiteği) hipotezi adı verilir.

3) Öngörülemeyen Para Politikası

Kısa dönemde, çıktı düzeyini arttıracaktır. Öngörülemeyen politikalar nedeniyle tahmin hataları ortaya çıkmaktadır. MST $\Rightarrow P > P^e$ oldu, $P > P^e$ fiyat > fiyat. Firmalar genel fiyat seviyesindeki değişimi kendi mallarına yönelik talep artışında delay ortaya çıkan nispi fiyat artışı zannetmesine ve üretimi arttırmasına neden olacaktır. Artan üretim, emek talebinin ve istihdamının artmasına, işsizliğin doğal seviyesinin altına inmesine yol açar. $Y_1 > Y_n$ oldu.

İşçilerde, P'deki artış, kendi emeklerine yönelik talebin artmasında delay ortaya çıkan bir nispi fiyat artışı zannetti. Halbuki nominal ücretler artmıştı, işçiler çalışma kararını arttırdı, işçilerin reel ücretten arttığını sanması, savunda istihdam arttı, işsizlik doğal işsizlik seviyesinin altına indi, çıktı doğal seviyesinin üstüne çıktı.

İktisadi karar birimleri öngörülemeyen bir para poli. uyguladığını anlayınca, Firmalar, sadece kendi mallarına yönelik talebin artmasından kaynaklanan nispi bir fiyat artışı olmadığını, malların geneline yönelik bir fiyat artışı olduğunu fark edebileceklerdir. Firmalar üretimini azaltma kararı alır ve SRAS sola kayar.

İşçiler, kendi emeklerine yönelik talep artmasında kaynakların nispi bir fiyat artışı olmadığını, genel bir fiyat artışı olduğunu fark edebileceklerdir. Nominal ücret artışı, yasa dışı sola kayar. [Ücret artışları, fiyat artışına tam olarak uyulmamıştır.] SRAS $\Rightarrow MST \rightarrow P > P^e$ oldu, $Y > Y_n$ oldu, fiyat beklentileri revize oldu, ücretler arttı.

Yeni Klasiklere Göre Para Politikası

	Öngörülen Para Politikası (Kısa ve uzun dönem)		Öngörülmeyen Para Politikası (Kısa Dönem)	
	Para Arzı Artışı	Para Arzı Azalışı	Para Arzı Artışı	Para arzı azalışı
Beklenti durumu	$P \uparrow = p \uparrow$	$P \downarrow = p \downarrow$	$p > p_e$	$p < p_e$
Fiyatlar Genel düzeyi	Artar,	Azalır.	Artar	Azalır,
Güçlü	Değişmez ($Y = Y_N$)	Değişmez $Y = Y_N$	Artar $Y > Y_e$	Azalır, $Y < Y_e$

UZUN DÖNEM

Ara arzı artışı	Para arzı Azalışı
Fiyatlar genel seviyesi yükselir.	Fiyatlar genel seviyesi düşer.
Hasıla, doğal hasıla düzeyine düşer. ($Y = Y_N$)	Hasıla doğal hasıla düzeyine düşer. ($Y = Y_N$)

3) Aktivist maliye politikası

Uygulanan maliye politikası üretimin ve istihdamı arttıran bir etki yaratmaz. Denge de olan bir ekonomide bocalama ile finansal arızalar kamu harcamalarının özel tüketim ve yatırımları azaltır, kamu harcamalarının vergi artışı ile finansal edilmesi ise toplam üretimde bir azalmaya neden olacaktır, vergi artışı ile birlikte işsizlik emek arzını, işverenler emek talebini kısacaktır.

10) Yeni klasiklerle monetarist arasındaki farklar

Monetaristler	Yeni Klasikler
✓ Adaptif beklentileri kabul etmiştir,	✓ Rasyonel beklentileri kabul etmiştir.
✓ beklentilerde önce hata yapılır, sonra beklentiler revize edilir.	✓ Tam bilgi koşulları altında rasyonel beklentiler, fiyat oluşumun bir parçasıdır.
✓ Adaptif beklentiler altında ayarlanma süreci yavaş gerçekleşecek için kısa dönemde çıktı düzeyini artırabilir.	✓ Uyarılma süreci piyasalar arasında eşit ve hızlı bir biçimde gerçekleştiği için öngörülen politikalar kısa dönemde bile çıktı düzeyini arttırmaz, arttırması parasal önlemlere bağlıdır.
✓ Philips eğrisi analizi, kısa dönemde, uzun dönemde geçersizdir, SRPC negatif eğimli, LRPC diktir.	✓ Philips eğrisi analizi hem kısa hem de uzun dönemde geçerli değildir. $LR \rightarrow SRPC$
✓ İktisadi istikrarsızlığın nedeni, yanlış uygulanan para politikasıdır.	✓ İktisadi istikrarsızlığın nedeni tahmin / hatalıdır.

15) Yeni Klasiklere Yapısal Elastisitenin

- Rasyonel ihmalcilik sorunu olabilir, iktisadi ajanslar, bilgi edinmenin me² mu oldu. zaman ilgisi² buracabilirler.
- Bireylerin inatılmaz bir zeki olduğu noktası eleştirilmektedir. Onların cevabı ise, ortalama beklentilerin rasyonel olabileceğidir, Bazı araçlar astırı tahminde bulunup diğerleri yetersiz bulunabilir, Bu durum piyasadaki beklentilerin olumlu olmamasına gelmez.
- İktisadi karar birimlerinin hepsinin tam bilgi sahibi olması, herhangi bir yanlış olmadan hükümet politikalarını tahminlerine dahil etmeleri gerekirdi görülmemiştir. Gerçekle mutlaka bilgi noksanlığı ve yanlış pay olacağı ile sorulmuştur. Yeni klasiklerin cevabı, beklentiler oluşurken hangi değişkenlerin önemli oldu. bireylerin atomatik olarak bildiğini varsaymamak tabii, Belirli bir zaman geçtikten sonra iktisadi karar birimlerinin süreci, geçmiş deneyimlerden yola çıkarak öğreneceklerini varsaymamak tabii. Geçmiş bilgileri, mevcut bilgi ile birleştirerek beklentileri düzenerler.

- ✓ Fiyatlar tam esnekçe bu yüzden piyasanın ultrasegill mikro gelir denge sürecini gerçekleştirilmesi de gerektiği görülmüştür. Fiyatlar ve ücretler mutlaka belli ölçüde esattır. Uzun süreli sözleşmelerin varlığı emek arz edenler ve firmaların sözleşme süresi boyunca revizyona gitmesini engeller. Firmalar para arzını tert etmiş olsa dahi, sözleşmelerin varlığı ücretleri ve fiyatları hızlı bir biçimde yerleşmesine engel olacaktır.
- ✓ Ekonomide gerçekleşen olaylar uzamlık bilgisi gerektirir. Yani klasikler cevabı, kısa birimleri belirli ile ilgili beklentileri baskılarına düzeltirir.
- ✓ Hipotez test edilebilir değildir. Klasiklerin cevabı, beklentiler zaten doğru olarak öngülemez.

Dr. Keynesyen Akıma Bağlı İktisadi Okullar

1940'li yıllarda stagflasyon krizi ile birlikte, Keynesyen politika yetersiz kaldı, klasik iktisadi düşünce yeniden var olmaya başladı. A. Blinder'e göre Keynesyen' olmanın 3ü pozitif, 3ü negatif olmak üzere 6 normu vardır.

- AD, hem kamu kesiminin hem de özel kesimin ekonomik kararlarında etkili olmakta, bazen dalgalanmalar göstermektedir.
 - AD'yi değiştirir, öngörülen ve öngörülemeyen değişimler, kısa dönemde en büyük etkisini reel çıktı ve istihdam düzeyi üzerinde göstermektedir.
 - Fiyatlar ve ücretler piyasaları temsil etmek için hızlı bir biçimde hareket etmediği için mal piyasaları ve özellikle de emek piyasaları çoklara yavaş cevap verir. Uyarılma hızlı bir biçimde cevap vermez.
 - Keynesyenler istihdam ve işsizliğin optimal olması konusunda özel bir ihtidatı yoktur.
 - İş çevrimlerinin genişlemesini önlemek için aktif iktisat politikaları uygulamalıdır.
 - İflasçılarda ziyade işsizliğin önlenmesi önemlidir.
- veo klasik Keynesci Sentez, Cambridge Keynesçiliği, Dengesizlik İktisadı, Yeni Keynesyen İktisat, Post Keynesyen İktisatı.

① Neo Klasik Keynesci Sentez (J. Hicks & F. Modigliani) = kurucuları

Sisteme; Philips ile Lipsey tarafında Philips eğrisi, IS-LM modeline Mundell-Fleming tarafında uluslararası ekonomi ilişkiler dahil olmuştur. uzun dönemde iyi çalışır. Neo klasik ile kısa dönemde aksaya IS-LM'den yararlanılabilecektir.

- ✓ Yasambaşu gelir hipotezi
- ✓ portföy analize bağlı olarak parasal ihtibak mebaizması
- ✓ İstem amacıyla para talebinin de istem maliyetlerine bağlı olarak faiz oranının dayalı olduğunu.

② Cambridge Keynesçiliği

1960'li yıllarda Roy F. Harrod'un eğrisi, uzun dönem büyüme teorisi ve işsel devresel dalgalanmalar hakim olmuştur. Cambridge Keynesçiliğinin de tasarruflar yatırım değil, yatırımlar tasarrufları belirlemektedir.

- ✓ Bugünkü kararlar üzerinde geçmiş tarih ve gelecek hakkındaki beklentiler önemlidir.
- ✓ gelir bölüşümü, iktisadi büyüme oranı ile direkt olarak bağlantılıdır. Yatırım oranının kontrol edilmesi, gelir bölüşümü ve borç oranının kontrolünü de sağlamaktadır.

- ✓ Namind ücretler dissal olarak kurumsal faktörler tarafından belirlenir, Firmaların, fiyat alıcısı değildir. Rekabet firma rekabetinde ziyade, yatırım ve tüketim harcamaları çerçevesinde odaklanmaktadır.
- ✓ Geçmiş bilinir, gelecek belirsizdir.

③ Dengesizlik Keynesçiliği

R. Clower & A. Leijonhufvud'a göre Keynes'in önemi 'analiz dengesizliği dahil etmesidir. Keynesi Walrasçı gelenek çerçevesinde incelemiştir, bu sebeple eleştirilmiştir. Tasarruf yapılar, yatırım yapılar aynı kişi olmuştur için Walrasçı müzayede sistemi işlemez. Haber alma eksik ve mülkiyetlidir, bu sebeple beklentiler hatırlı olabilir.

OKUL YENİ KEYNESÇEN İKTİSAT ÖNCÜSÜ; M. Parkin.

A. Okun, M. Parkin, S. Fischer, E. Phelps, J. Taylor, J. Stiglitz, A. Blinder, J. Yellen, G. Moncrief, G. Akerlof, O. Blanchard, L. Ball, D. Omer.

1. Temel Varsayımlar

- Yeni Klasik İktisatçıları olarak dağdu. Yeni Klasikler Keynes'e en büyük tepkisi; İktisadın micro boyutu ele almadığı olmuştur. Bu yüzden 'Yeni Keynesçiler', micro İktisadi düzeyde firmaların kararları, tüketicilerin refahlarını maksimize etme çabalarını ve bütün makro İktisadi ortamda meydana getirdiği ters sonuçları inceledi.

- Rasyonel beklentiler varsayımını/beklentilerin rasyonel olabileceğini kabul etmişlerdir. Ancak ücret ve fiyatlar katı olduğu için dengesizlik olması durumunda piyasalar kendilerini temizlenmez. Hükümet işsizliği azaltmak için para arzını arttırdı, işçiler para arzı artışında dolayı reel ücretlerin düşeceğini tahmin etseler bile, reel ücretlerindeki düşmeyi telafi edecek şekilde nominal ücretlerinde artış sağlamaları belli bir geçitme ile ortaya çıkar, işçiler ile işveren arasındaki sosyal maliyetin varlığı, reel ücretlerde meydana gelen azalmaya nominal ücretler belli bir geçitme ile uyarlanmasına neden olacaktır.

- Neo Klasik Sentez ile arasındaki fark; makro yaklaşımların mikro kökenlerine dayanmasıdır. Neo Klasik Sentez makro problemlere çözüm önerirken, piyasa etkilerinin sınırlılıklarını verir. Yeni Keynesçiler ise makro problemlerin hangi mikro davranış kaynaklı olduğunu aramaktadır.

- ✓ Yeni Klasiklere göre ücret ve fiyatlar esnek, uyarlanma ise esatli ve hemen olduktan piyasalar temizlenir.

- ✓ Yeni Keynesçilere ise temiz olmaya piyasa modeli de denir. Ücret ve fiyatlar esnek değil yapışkandır, denge bozulduğunda piyasalar süpürülmeyecektir.

- Öngörülebilir ve öngörülemez para politikaları aynı düzeyi artırır. Ancak öngörülemez para politikası aynı düzeyi daha fazla artırır.

- Yeni Keynesçilerin Yeni Klasiklerin görüşünü kabul ettiği noktalar;
 - rasyonel beklentiler, doğal işsizlik oranı, doğal gelir düzeyi ve öngörülemez para politikasının aynı düzeyini artırmasıdır.

- ✓ Hem Yeni Keynesçiler hem de Yeni Klasiklere göre SRAS pozitif eğimlidir.
 - Yeni Keynesçilere göre SRASın pozitif olma sebebi yapışkan ücret modelidir.
 - Yeni Klasiklere göre SRASın pozitif olma sebebi firma yarılma modelidir.
- Para politikasının aynı düzeyini artırması, ilk Keynesçilerde de ayrıldığı noktadır.

Versayimler	Yeni Klasikler	Yeni Keynesyeller
Rasyonel Beklentiler	Var	Var
Doğal İstisizlik	Var	Var
Doğal Hızlar	Var	Var
Süpriz politikamın etkisi	Var	Var
Öngörüler para pol. etkisi	Yok	Var
Ücret ve fiyatların durumu	Esnektir	Yapıstordır
Piyasaların Temizlenmesi	Temizlenir	Temizlenmez
Politika İntizamlığı Teoremi	Geçerli	Geçersiz
SRAS pozitif olma sebebi	Firma yalınma modeli	Yapıstık ücret modeli
Paranın yapışmazlığı	✓ Beklenen politika durumunda para yapışmazdır. ✓ Süpriz politika durumunda para kısa sürede yalın, uzun sürede yapışmazdır.	✓ hem beklenen, hem de süpriz politika durumunda para yapışmazdır. ✓ ancak süpriz politika, da daha fazla yapışmazdır.

2. Ücretlerin ve Fiyatların Yapıstık Olmaması

Nedenleri

- Etkin ücret teorileri
- Zimmi sözleşmeler teorisi
- Süre teorileri
- İaardekiler - dışarıdabileler modeli
- Koordinasyon yetersizlikleri
- Fiyatların kısıtlı ayarlanması
- Toplam talep düşsallikleri
- Uzun dönemli sözleşmeler
- Menü (katalog) maliyetleri

a) Etkin ücret teorisi

Verimlilik ile işçinin aldığı reel ücret arasında bir ilişki kumattadır. Ücretler çalışırken vasıflarını gösterir. Emek fazlasının bulunması firmaların ücretleri düşürmenin bir gereksinimi değildir. Çünkü, firmalar, düşen ücretlerin verimliliği düşürme etkileyeceğini düşünür ve talep derinleştiği takdirde ücretlerde kısıtlıya gitmez. Ücretlerin düşmesi halinde, işçinin verimliliği, işleme bağlılığı, sadakatli gibi unsurlar azalacaktır. İşçinin verimliliğinin düşmesi istemeyen firmalar, ücretleri etkin bir düzeyde sabitler.

b) Zimmi sözleşmeler teorisi; Arthur Okun, görüşme tabakasına ayırmını kullanarak;

Ücretler işçilerle işveren arasında yazılı bir sözleşmeye dayanan değil, ortak bir biçimde belirlenir. Ücretleri belirleyen, kısıtlı ve dalgalarla dikkate alınmaz. Etkin ücretler ücretler değildir, etkisizdir. Ücretler uzun dönemli bir perspektifte bağlı olarak belirlenir. İşçiler çalıştıkları dönemlerde piyasaya aranın üstünde reel ücretler almak istemektedirler.

c) Süre teorileri; işverenler, uzun süre işsiz kalmış kişileri, yeterince bir ücretle çalıştırmak istemezler.

İaardekiler - dışarıdabileler modeli istisizlik durumunda; firmalar işsizleri işe alıp çalıştırmak yerine halihazırda çalışan işçileri çalıştırmak ister. Çünkü, eski işçileri işten çıkarmanın ve yeni işçileri geliştirmenin bir maliyeti vardır. Bu yüzden işverenler eski çalışanlara belli bir ücret düzeyinde ücret ödemeye razıdır. İaardeki sendikali çalışan işçiler, ücretlerin aşağı doğru düşmesini engeller. Dalgaların döneminde işaardekilerin, işine sa verimliliğiyle dışarıda olma ihtimali vardır, ancak gelişen dönemde işaardekiler yeni çalışanlar kendi ücretlerine önem verilmemesi durumunda daha fazla çalışmaya istediklerini ifade ederler, dışarıdabilelerin işe dönmesini engeller. Dönüş maliyeti / kiralama, tesvüt maliyetleri, emek piyasasındaki crashına yapma maliyeti, işten verme, istihdam koşulları görüşme, taahhüt ve muhtemel masraflarını kapsayan işten ayrılma maliyetlerinden oluşur. Bütün bu masraflar alırsa işaardekiler daha cazip ve daha eğitimlidir.

e) Koordinasyon Yetersizlikleri: Firmaların tümünü fiyatları arttırmada $\text{MS} \uparrow$ kordine olması mümkün değildir. $\text{MS} \uparrow$, önce firmalar kendi ürünlere yönelik talepte artış oldu düşünür ve önce üretimlerini sonra fiyatlarını arttırır. Fiyatlar yavaş olacaktır. İssizlik ve sendikalar arasında koordinasyon yetersizliği; işçiler ücretleri ile ilgili karar verirken diğer firmaların ve sektörlerin ücret düzeylerini göz önünde bulundurmaz. Bu yüzden firmalar, işçilerin düşük ücret konusunda itiraz edemez, ücret ayarlaması yavaş olur.

f) Fiyatların borsalık ayarlanması: Bir ekonomide fiyatlar esnek ve koordineli ayarlanmaz, borsalık bir pazarlamaya sahiptir. Hiçbir firma fiyatı ilk yükselten firma olmak istemez. Firmaların fiyatları arttırdıkça, diğerlerinin de yükseltme ihtimali beklenmesi fiyat ayarlanmasının geciktirilmeli olur. Fiyatlar yavaş olmasına neden olur. Firmalar kendilerini borsalık piyasaların fiyat ayarlanmasına bakacaktır.

g) Toplam talep düşsallikleri: Bir firma fiyatlarını arttırdığında, diğer firmaların ürünlere yönelik talebinde bazı etkiler meydana gelir. Bu sebeple ayarlanma yavaş olur.

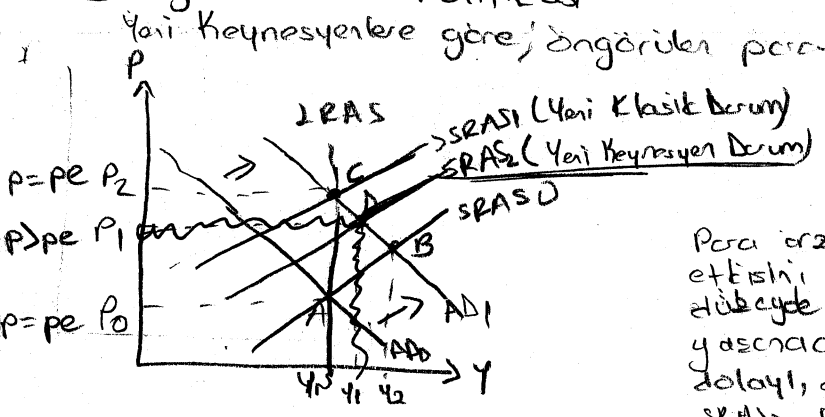
h) Uzun dönemli sözleşmeler - işçi ile işveren arasındaki ücret sözleşmeleri genellikle uzun dönemli - yıllık - olur. Fiyat artışı olduğunda belli bir gecikme ile ücret sözleşmelerinde ayarlanabilir. Kısa, firmaların kendi eralarında yıllık sözleşmeleri de uzun dönemlidir.

i) Menü / Katalog / Müşyetleri: Fiyatlarını değiştiren firma, fiyat değişikliği ile ilgili belli müddetleri üstlenir. Tüketicilere yeni katalog gönderme, yeni fiyat listesi dağıtması üstlenir. Bu sebeple firmalar sık sık fiyat değiştirmek istemezler, belli aralıklarla değiştirirler.

③ Histeresis Etkisi ve İssizlik: Bir değişkenin geçici olarak düşük bir seviyeye maruz kalması durumunda düşük seviyede kalırken değişkenin eski seviyeye geri dönmemesine histeresis adı verilir.

İssizlik histeresis'i, geçici olarak düşük ortaya atan bir sektördeki fiili işsizlik oranının doğal işsizlik oranının altına düşmesi durumunda, çok sayıda sektördeki işsizliğin doğal işsizlik oranına geri dönmemesidir. Daha yüksek bir oranda doğal işsizlik oranı ortaya çıkar. Bunun iki temel sebebi vardır:
- yeni döneme adapte olma
- idar edilebilir - disiplin edilebilir problemi

④ Öngörüler Para Politikası

Yeni Keynesyenlere göre, öngörüler para politikası da etkili düzeyini artırır. Çünkü ücretler ve fiyatlar yeni klasiklerin ileri sürdüğü gibi esnek değil, yapışkandır. Fiyat artışlarına ücret artışlarının uyumlanması belli bir gecikme ile olacaktır.

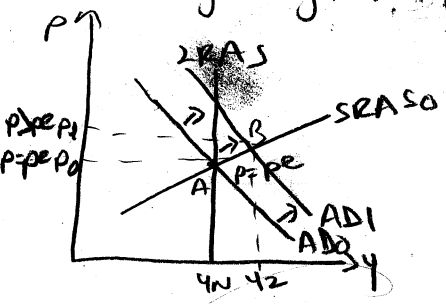
Para arzının fiyatlar genel düzeyi üzerindeki etkisini tam olarak ortaya kaldırmayacak düzeyde fiyat artışları karşısında ücret artışları yavaş olacaktır. Yabarıda sayılan sebeplerden dolayı, ayarlanma tam olarak olmaz, SRAS2 seviyesinde SRAS0'dan sola doğru kayar.

$\text{MS} \rightarrow \left(\frac{M}{P}\right) \uparrow \rightarrow \text{SRAS}$
sola kayar

Yeni klasikler öngörülerden (P_2 düzeyinden) daha düşük bir fiyat düzeyi olan P_1 hasıla düzeyi ise doğal seviyesinin üzerinde (Y_1) de denge vardır.

5. Öngörülmeyen Para Politikası

Yakıttığı öngörülen para politikasına göre daha fazla arttırır. Çünkü öngörülmeyen

parafikalar nedeniyle tahmin hatası ortaya çıkar, MSP gerçekleşen fiyat düzeyi beklenen fiyat düzeyi olur. Bu durum reel ücretleri düşürür, malîyetler azalır, firma üretimini artırır. Gerçekleşen hasıla Δ doğırlı hasıla düzeyi olur.

A) sağa kayar,

* Öngörülmeyen para politikası artışı $(Y_2 - Y_1)$ iken, öngörülen para politikası artışı $(Y_2 - Y_1)$ dir. $Y_2 - Y_1 > Y_2 - Y_1$ yani $Y_2 - Y_1$ kadar fark vardır.

Yeni Klasik ve Yeni Keynesyen Para Politikası

	Öngörülen Para Politikası	Öngörülmeyen Para Politikası	
Yeni Klasikler	<p>Kısa ve Uzun Dönem Durumu</p> <ul style="list-style-type: none"> Gerçekleşen fiyat, beklenen fiyata eşit ($P = P_e$) Fiyatlar genel düzeyi artar. Açıkta düzeyi değişmez ($Y = Y_n$) Öngörülen para politikası etkin değildir. 	Kısa Dönem	Uzun Dönem
Yeni Keynesyenler	<ul style="list-style-type: none"> Gerçekleşen fiyat > beklenen fiyat ($P > P_e$) Fiyat ayarlamaları yavaş gerçekleşir. Açıkta düzeyi artar ($Y > Y_n$) Öngörülen para politikası etkindir. 	<ul style="list-style-type: none"> Gerçekleşen fiyat, beklenen fiyattan büyüktür ($P > P_e$) Fiyatlar genel düzeyi yüksektir. Açıkta düzeyi artar ($Y > Y_n$) Öngörülmeyen para politikası kısa dönemde etkindir. 	<ul style="list-style-type: none"> Gerçekleşen fiyat, beklenen fiyata eşit ($P = P_e$) Fiyatlar genel düzeyi artar. Açıkta düzeyi değişmez Sevkiyetin çözümlenmesi için dönem $(Y_2 - Y_1)$ Öngörülmeyen para politikası uzun sürede etkin değildir.

6. Para ve Sermaye Piyasası ile İlgili Görüşler

Asimetrik bilgi, ahlaki risk, ters seçim etkileri ile açıklarları

→ Menkul değerler piyasasında iyi durumdaki şirketler kötü durumdaki şirketlerden daha fazla hisse senedi ihraç eder. Firmaların ihraç ettiği hisse senetleri ortalama fiyattan satılmaktadır. İyi fiyat, iyi durumdaki şirketin bildiği fiyattan aşağıda, kötü durumunun ise üstündedir. İyi durumdaki şirket hisse senetlerini gelecekte iyi bilginde

hisse senedini arz eden iyi şirketler ortalama fiyattan satış yapmayı istemez. Ahlaklı firmaların durumunda habersiz olduğu için ortalama fiyatı iyi şirketin için öte yarıda, kötü durumundaki şirketler ise iyi fiyatla hisse senedi ihraç etmeye razıdır. Pasif olarak alacakları kötü firmaların hisse senetlerini almak yerine, satın alma faaliyetlerini durdurur. Menkul kıymet piyasasının işleyişinde aksaklıklar yaşanır. Firmaların sermaye arttırma istekleri için faalite için rolünü üstlenemez. Asimetrik bilgi altında, yatırımcılar emfermasıya sahip olmaya yatırımcılar, iyi şirketin kendi hisse senedi için belirlediği miktara dırera göstermez.

- Ahlaki risk (moral hazard): Tahvil veya hisse senedi ihraç eden şirketler faaliyetlerini bız geri ödemelerini düzenli biçimde yapacak şekilde yürütmemesi, yatırımları cıbristli alacakları yapması, yeni aldığı faalite için kullanması durumunda ortaya çıkar. Bu duruma kötü şirketler sebebiyet verir.

Özetle: asimetrik bilgi, yatırımcının iyi ve kötü durumundaki şirketi tam olarak ayırt edememesidir. ters seçim, iyi durumdaki şirketin hisse senedini görup değeri çok diye almaktan vazgeçmesi ve kötü durumundaki şirketin hisse senedini satın alması menkul kıymetler piyasasındaki satın alımları durdurmasıdır.

Ahlaki tehlike, ahlaki risk ve ters seçim problemi, para ve sermaye piyasalarına kredi ayırılmasına neden olur.

Michael Kalecki
Selney Weintraub
Paul Davidson
John Rabinson

38

POST KEYNESYEN İKTİSAT

Post Keynesian'lar altında katillerinin Keynes'in yakında ilerlediğini, Neo Klasik Serbest
Keynes'in görüşlerini yansıtmadığını ileri sürmüşlerdir, monetarizmi ve Rasyonal Bek-
lentileri reddetmişlerdir, beşletin etkin, ekonominin istikrarlı olduğu ileri sürdüler.

→ Weintraub, enfl. nedeni orta ücret mülkiyetleridir,

→ Davidson, Neo-Keynesyenleri suçladı çünkü ona göre Keynes'in gelecekteki olayları
tahmin edilmesi görüldüğü belirsizlik fikrini ihmal ettiler. Belirsizlik durumunda gelir ve
istihdamda dalgalanacaktır,

→ Rabinson, çeşitli grupların gelinden fazla pay almak için giriştiği mücadele birçok
sosyal kaynağıdır. Ücret ve kârler arasında dağılımı, tüketimi, yatırım kararlarını
etkilemede önemli bir rol oynamaktadır.

⇒ Ekonomik istikrarsızdır. Güçlü monopollü, oligopollü işletmeler piyasa ortasında baskın olarak
dengeden ufak sapmalarla bir kayma, gittikçe orta bir sarmaya dönüşecektir.
Monopollü, oligopollü mal ve hizmet fiyatlarının piyasası koşullarında belirsizleşmesi
erzeller. Beşlet bu dengesizliği düzenlemek amacıyla üretim ve dağıtım müdahale
etmelidir.

① Ekonomik Büyüme ve Gelir Dağılımı

Post Keynesyen ekibin büyüme ve gelir dağılımı, nispi fiyatlar ve değişimlere bağlıdır.
Post Keynesyenlerde yatırıma bağlıdır. Yatırımların dağılımı değişimlerden dolayı ortaya çıkan
gelir etkisi, nispi fiyatların değişimlerinden kaynaklanan etkilerden daha önemlidir.
AB, gelirdeki değişimlere bağlı olarak ortaya çıkar.

② Yatırımların Kaynağı: Kârler

Fiyatlar ve maliyetler arasındaki farklar finansal olarak bir kâr marjı etkilenebilir. Bu fiyat
ortası, serbest piyasa koşullarında ücretler, arz ve talep arasındaki farklar ortadan kalkarsa ya da
ücret ve fiyat arasındaki bu ilişkiyi ortadan kaldırmaya neden olur.
İstikrarsızlığın önlenmesi için ücret ve kârler arasında denge kurulmalıdır.

③ Belirsizlik

Beklentiler, iki davranışlar arasında etkilidir, ancak belirsizlik koşullarında dalga-
lanmaktadır. Dalgalanmalar, gelir ve istihdam düzeyinin de dalgalanmasına neden olur.

④ Enflasyon - Ücret Mülkiyetleri

Enflasyon temel sebebi, gelir bölüşümü mücadelesidir. Oligopollü firmalar ve sendikalar,
dışsal bir şok nedeniyle ücretler yükselir, bu durum ücretlerin artması için baskı olus-
turacaktır ve ücretler artacaktır. Oligopollü bir yapı için fiyatlar artacaktır ve enflasyonist
bir süreç başlayacaktır. Ücret mülkiyetlerinden kaçınmada baskın enflasyonist
olan gelirler politikası uygulanmalıdır. Ayrıca ücret ve fiyat kontrolleri politikası
da uygulanabilir, ancak bu durum geçici önlemler arasında yer alır, kalıcılığa gelir politi-
kası uygulanır.

Onlara göre enflasyonist aşırı mal talebinden kaynaklanmadığı için geleneksel para ve
maliye politikalarıyla önlemek mümkün değildir. Enflasyon geliri ve ücretlerin
dağılımında baskındır. Para ve maliye poli. kontrollere ek olarak ekonomiyi dengelemek;
enflasyon altında yetersiz sosyal gerginlik ortaktır.

1970'li yıllarda ortaya çıkan stagflasyon algusu kapsamında Keynesçi politikaların geçersiz olduğunu savunmuşlardır. Arza/üretim yönelik ilkeleri yerinde, gündeme getirmeyi amaçlamaktadır. Gerçek gelir ve arz arasındaki ilişkiyi açıklanmaya çalışılır, gerçek gelir artışı, arzın artmasına ve vergi indirime bağlı.

Reagan' döneminde uyguladığı tahn Reaganomics olarak da adlandırılır.

Keynesin AD sine karşı olarak ortaya çıktı, üretimin arz yanlı savundu. Rekabetin ve teknolojik yeniliklerin geliştirilmesi daha az devlet müdahalesi, ve özel sektöre daha fazla imba seçilmesini için kamu harcamalarının küçülmesi gerektiğini savunmuşlardır.

① Kamu Harcaması ve Bütçe Politikası

Enflasyonun Sebebi: Keynesin desteklediği açık bütçe uygulamaları ile yatırım ve üretimi olumsuz etkileyen yüksek vergilerdir. $\Delta \uparrow \rightarrow$ bütçe açığına yol açar, enflasyon ortaya çıkar, önlemek için,

- Dış bütçe politikası uygulanmalı

- Yatırım ve üretimin teşviti için vergi oranları düşürülmelidir.

✓ Bütçe açığı, **MST** finanse edilirse **enflasyon** oluşur, MS istisi etkencik bağuneye bağlı olarak yavaş ve istikrarlı bir biçimde artırılmalıdır, Bütçe açığı finansman para basılmamalıdır.

✓ Arza kamu harcamaları, **para baskısı** ile finanse edilirse **önce verilebilir** bir piyasada **faiz oranları yükselir**, özel bakım yatırım azalır, ve zamanla baskı azalır.

✓ Kamu harcamaları vergi artışı ile finanse edilirse çalışmaya daha fazla zaman, yatırım ve tasarruf yapmanın cazibesi azalacak ve çalışmaya daha fazla zaman, yatırıma daha fazla tüketimin fiyatı düşecektir, vergi \uparrow hislenir kullanılabilir gelir azalır, çalışmak ile vergi sonrası gelir arasındaki ilişki zayıflar. Vergi \uparrow üretim ve AS azalır, AS'deki azalma enflasyona sebep olmaktadır.

② Transfer Harcaması Politikası

Transfer harcamalarında artış, vergi artışı benzeri, $Tr \uparrow \rightarrow$ harcamalardan yararlanan isteyecek gelirlerini düşük tutar, bu hislerin verimli faaliyetlere gitmesini sağlar.

③ Para Politikası ve Enflasyon

Arz yanlı iktisadî teori temel sebebi, para arzının reel üretim artışında daha yüksek oranda artmasıdır. Para arzı sabit bir oranda dahilinde artarken, buna uygun bir vergi politikası uygulanırsa, enflasyon artışı düşük düzeyde olur \rightarrow vergi politikası tasarruf ve yatırıma teşvik edici, üretimi ve istihdamı artırıcı şekilde uygulanmalıdır.

④ Vergi Politikası

vergi oranları, ekonomideki nispi fiyat yapısını bozarak, üreticilerin tercihlerini değiştirir ve kaynak dağılımını bozar.

- Çalışma ve boş zaman vergi oranları azaldığında boş zaman tercihinde azalma, çalışma tercihinde artış meydana gelir, vergi oranları arttığında, boş zaman tercihinde artış, çalışma talebinde azalma meydana gelir. (insanlar boş zamanı çalışmaya tercih eder)

- Tüketim ve tasarruf vergi oranları azaldığında tüketim tercihi azalır, tasarruf ve yatırım tercihi artar, vergi oranları arttığında tüketim tercihi artar, tasarruf ve yatırım tercihi azalır. (yüksek vergi ödemeyi yatırım yaparak halim (para) yok)

- Kayıtsız ve kayıtlı ekonomi vergi oranları azaldığında kayıtsız ekonomi artar, vergi oranları arttığında kayıtsız ekonomi artar.

⑤ Tasarrufu Teşviki

Temel varsayımı, tasarrufu ve özel sektör yatırımlarını özendirme için vergi teşviklerinin kullanılmasıdır.

6) Politika Uygulanması

vergiler oranları düşürülerek üretim, yatırım ve vergi gelirleri artırılabilir, kamu harcamaları artırılmamalıdır, ancak kamu harcamaları bütçe açıklarına da enflasyoncu yol açar. (vergiler + kamu harcamaları birlikte azaltılmamalıdır)

- ✓ Vergiler ↓, kamu harcamaları azaltılmıyorsa bütçe açığı ok, enflasyonu yaratır.
- Keynes'e göre ise; vergilerde azalma Y_d yi artırır. Tüketim, Y_d nin farkı oldu için Y_d 'deki artışları etkiler. Tüketim artışı, yatırım ve hasılatları artırır. Artı yalıtı politikası ise vergi oranlarını düşürerek ekonominin Z ni baretletmektedir; Keynesyen ise toplam talebi canlandırıcı politikalar uygular.
- ✓ Kamu harcamaları azalırken, vergiler azaltılmıyorsa; kamu sektörü üretimden dışlanır, vergiler özel sektörün üretimini azaltır, ekonomi durgunlaşır girer.

7) vergi politikası ile kamu harcaması politikasının birleştirilmesi

- ✓ Keynesyen görüş; kamu harcamalarında ortaya çıkan artışa karşın bütçe açıklarını karşılamak için vergi oranlarında büyük ölçüde kamu harcamalarının hasıla üzerindeki etkisi, verginin azaltıcı etkisinden daha büyüktür.
- ✓ Arz Yalıtı iktisat ise vergi indiriminin ekonomi üzerindeki etkisi, devlet harcamalarının etkisinden daha büyüktür. Çünkü;
 - Gelir vergisi oranları azaldığı için, kişilerin tasarruf isteği artar, bu artış harz oranları düşürür, yatırımları artırır. Gelir vergisindeki azalma emek talebini ve çalışma gayretini artırır.
 - Gelir vergisi oranlarının düşük olması, toplu sözleşmeler esnasında ücret artış talebinin düşük olmasına da yol açar.
 - Kurumlar vergisi azalınca, yatırımları artırır, kurumlar tasarruf gücü artırır.
 - Kurumlar ve kişilerin tasarruflarındaki artış, likidite artmasına, borçlanma isteklerinin azalmasına neden olur. Faiz oranları düşer, yatırımlar artar.
 - Üretimin artması, arz yalıtı politikasından dolayı ortaya çıkan enflasyonist baskıyı hafifletir, enflasyonu orantı düşürür.
 - Yatırım/GSMH oranının artması, üretimi artırır.
 - Enflasyonun azalması geliri, dolaylı olarak da tüketimi, üretimi ve istihdamı artırır.
 - Enflasyonu azaltması, faiz oranlarını düşürür, yatırımları teşvik eder.

8) Arz Yalıtı İktisat

Arz yalıtı iktisat, Keynesyen Makroekonomik araçları kullanarak farklı noktaları uygulamıştır. Arza Dayalı Maliye Politikası olarak da adlandırılır. Ekonomik büyüme amaçlı yönelik yatırım ve sermaye birikim güdüklerinin engellenmediği durumda toplam talepteki artışın büyüme ile değil, enflasyon ile sonuçlanacağını ileri sürmektedir.

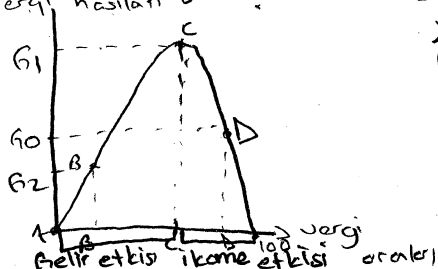
- Arz yalıtı iktisatı göre ise kamu harcaması ile vergi indirimi arasında çok fark vardır. Hatta kendi içlerinde vergi indirim türlerinin etkisi değişir. Vergi indirimi ve harcamalardaki artışlar, bütçe açıklarına yol açtığı için enflasyonu artırır ancak arzı etkilemez. Çünkü bütçe açıklarına borçlanma ya da para basarak finanse edilmesi gerekecektir, vergi indirimi politikası uygulanırken bütçe açıklarına yol açmamak için harcamaya politikasına dikkat edilmelidir. Vergi indirimi politikası yatırım, çalışma arzusu ve tasarrufları maksimum uyandıracak şekilde düzenlenmelidir. Marginal vergi oranlarında indirim tercih edilmezdir.

MVA; baz alınarak her ilave birim gelir üzerinden alınan vergidir. MVA; nispi fiyat yapısını değiştirir. Baş zamlarda talep artarak çalışmaya, tüketim arzularıyla yatırımın yönelmesine neden olur. Yatırım vergi teşvikleri yarıya, karlılık oranını etkileyen kurumlar vergisi oranındaki indirimlerdir.

Keynesyen İktisat

Taleple meydana gelen artışın arzı artıracağı, böylece ekonomik büyüme hızlanır. Vergilerin düşürülmesi ekonomiyi arızalar veir, yüksek vergiler Y_d yi dolayısıyla satın alma gücünü, tüketimi ve talebi azaltacaktır. Keynes'e göre bütçe vergi indirimi aynı sonucu verir. Bu her hangi şekilde yapıldığı da önemli değildir, önemli olan toplam vergi indirimi hacmidir. Bu durum tek başına maliye politikasının oluşturduğu dürtünün toplam talebi ne ölçüde uyandıracığı belirler. Yani, Keynesyenlere göre, aynı miktarda kamu harcamalarının artırılması ile vergilerin indirilmesi arasında fark yoktur. İktisadi toplam talebi aynı düzeyde olmaksızın birlikte etkilemektedir.

9) Vergi oranları ile vergi hasılatı arasındaki ilişki; Laffer Eğrisi

Laffer eğrisi, vergi indirimlerinin vergi hasılatını azaltmayacağı ve bütçe açıklarını arttırmayacağı göstermektedir. Vergi gelirlerinin sıfır oldu iki noktada var (A ve D noktası) vergi oranları 0 iken ve vergi oranları 100 iken vergi gelirleri sıfırdır. Devlet elde edilen gelirin tamamını vergi olarak aldığı için üretim ve yatırım yapmaktan bir şeyler ummayacaktır.

Laffer eğrisinde C noktasına kadar vergi hasılatı ile vergi oranları arasında doğru orantı varken, C noktasında sonra vergi oranları artarsa vergi hasılatı azalmaktadır. C noktası, maksimum vergi geliri elde edilmesini sağlayan optimum bir orandır. Vergi indirimi politikasının geçerli olması için vergi oranlarının optimum oranı üzerinde olması gerekmektedir. Ancak bu optimum vergi oranını tespit etmek zor oldu için politikaın basarısı azalmaktadır, vergi oranı herise optimum noktaya kadar yükselmemisse, vergide yapılan indirim vergi hasılatını azaltır.

✓ Vergi oranında meydana gelen artış net ücreti azalttığı için boş zaman, çalışma mayna ikame edilecektir. Tersine, vergi oranlarında meydana gelen azalma net ücreti arttıracığı için çalışma, boş zamanı ikame edilecektir. Arz yalıtılmıştır, ikame etkisine ağırlık vermektedir. Vergi oranları düşürülerek, net tasarruflarda artış yolu ile tazelemin yükselmesi hedeflenmektedir.

✓ Boş zaman gelir arttıkça talebi artar, gelir azaldıkça talebi azalır bir normal mal olarak düşünülebilir. Vergi oranları arttığında $Y_d \downarrow$ ve boş zaman talebi azalır, vergi oranlarında bir yükselme olması durumunda tısılen esti gelir seviyesini kavayabilmek için daha fazla çalışmak zorunda kalması vergilemenin gelir etkisini gösterir.

ikame etkisi	gelir etkisi	$i.E > G.E$	$i.E < G.E$	$i.E = G.E$ (Vergi hasılatı maks)
\uparrow Vergi Hasılatı	Vergi Hasılatı \downarrow	Vergi Hasılatı \uparrow Laffer eğrisi negatif eğimlidir ve geçersizdir.	Vergi Hasılatı \downarrow Laffer eğrisi pozitif eğimlidir.	Vergi Hasılatı \downarrow Laffer eğrisinin eğimi sıfırdır.
\downarrow Vergi Hasılatı	Vergi Hasılatı \uparrow	Vergi Hasılatı \downarrow Laffer eğrisi negatif eğimlidir ve geçersizdir.	Vergi Hasılatı \uparrow Laffer eğrisi pozitif eğimlidir.	Vergi Hasılatı \downarrow Laffer eğrisinin eğimi sıfırdır.

ikame etkisine göre; vergi oranı ile vergi hasılatı ters yönlüdür.
Gelir etkisine göre; vergi oranı ile vergi hasılatı doğru yönlüdür.

⑪ Philips eğrisi (izlenim)
Analizinin geçersizliği
Philips eğrisi çalışmaz
geçerli değildir. İstihdam,
tasarruf ve sermaye
birikimi olumsuz etki-
leyen unsurların ortadan
kaldırılması (işsizliğin
azalmasına yol açan
politikalar) enflasyon
artmasını önleyecektir.
Enflasyon temel nedeni, reel
üretim artışında daha
hızlı artan para arzıdır.

⑫ Uygulama soruları

● ABİS'de 1980'li yıllarda uygulanan öz yalıtı politikası, ABD'de beklenenin aksine yüksek bütçe açıklarına neden olmuştur. 1984 yılında ABD yönetimi, Üç aşamada maaşlarda gelir vergisi oranları %23'e düşürdü sermaye kazancında alıcı vergisini %70'den %50'ye düşürdü, yetenekler ve maaşlarda maaş bazı kredi imkânları, devlet işlemleri üzerindeki denetleyici müdahaleleri azaldı.
→ Vergi sarrafı net gelir arttı ancak emek arzının maaşlarda vergi oranlarındaki değişimle keptisi yüksek olmadı. Vergi indiriminden kaynaklı vergi gelirleri azaldı, 82-86 yılları arasında gideret büyüyen bütçe açıkları yasandı, 86 da kamu harcamaları azaltılarak derje sağlamaya başladı. Arz yalıtı poli. tasarrufları yetenez. arttırmadı.

● 1979- Thatcher döneminde iş/bütçe gığı vermeme için dolaysız vergiler yerine dolaylı vergilere güblerikti. vergi yükü 1979-80 öncesi kadar istisna alktı.
● Arz yalıtı politikası Türkiye'de de uygulandı, özel dönemde vergi yükünü azaltmaya yönelik adımlar savurdu. 1980-85 te sa 100'ün en düşük vergi yükleri elde edildi. Türkiye'nin vergi yükü eden düşüktü, bu durum iktisadi beralemin getiren bir biçimde firmamasma, ücretlilere dolaylı ve dolaysız yükler vergi gelirleri içinde yüksek bir orana sahip olması o dönemde kalma bir durum.

130KUL Kamu Tercih Teorisi; Anayasal İktisat

(2)

Buchanan ve Tullock en önemli temsilci leridir. "Oybirliği Esası" Buchanan & Tullock Kamu tercihi teorisi; siyasi karar alma mekanizmasına katılan kişilerin davranışlarını gözlemlediğimiz durumlardır. Kamu ekonomisinin başarısızlığının yola çıkması bireylerin ve devletin yapacağı işler, güç ve sorumluluklarını mümkün olduğu kadar etkin araçlarla belirlemelidir, bu sebeple anayasal iktisat teorisi geliştirilmiştir. Devletin gücüne yetkilerinin anayasal çerçevede sınırlanması, serbest pazar ve piyasaya müdahale etmemenin savunulduğu durumda kamu tercihinin küçültülmesini hedef olarak görmüştür. İktisadi kurallar, anayasal kurallarla belirlenmelidir. Siyasal karar alma organları da, tipten piyasa ekonomilerinde olduğu gibi kendi çıkarlarını maksimize etmektedir. Siyasal iktisat sınırlamalı bir ayırma-ayırma seçilme ticaret sürecidir. Çünkü bireyler faydalarını maksimize etmekte, siyasetçiler de aynı şekilde.

1. Metodolojik Bireycilik

Toplumda bulunan ekonomik ve sosyal kararlar bireysel tercihlere göre belirlenir. Birey, kolektif kurum ya da varlıklarda daha üstün bir kuruma sahiptir. Buchanan'a göre, Anayasal iktisat teorisi bireycidir. Temel birimler, partiler, devletler gibi örgütlü birimler değil, seçimde bulunan bireylerdir.

(Devamını kitaptan okuy)

130KUL REEL KONJONKTÜR TEORİSİ

1. Temel ve sayımlar

1980 lerde ortaya çıktı. Kydland, Prescott, King, Plosser, Perceval sokları yerini, teknolojik sokları almıştır, iki istikrarsızlığın nedeni teknolojik soklardır, konjektür dalgalanmalarının temelinde etkisi büyüme ile ilişkili olduğu öngörülmüştür. Etki büyümenin nihai belirleyicisi, teknolojik ilerleme, nüfus artışı, emek gücünün katılmaması gibi reel etmenlerdir. Bu faktörlerde meydana gelen kısa dönemli değişim reel üretimde konjektürel dalgalanmalara neden olur. Uzun dönemde ise ekonomik büyüme üzerinde etkili olacaktır.

2. Paranın Yasağı

Reel Konjektür Teorisinde para hem uzun hem kısa dönemde yasaktır, (Yeni Keynesyenler, Monetaristler, Klasikler para paranın etkisi üzerinde sadece yararlıdır) Monetaristler \Rightarrow iki istikrarsızlığın temel nedeni yalıtılmış uygulanan para politikasıdır, Enflasyon \Rightarrow para arzı $>$ büyüme oranı, deflasyon \Rightarrow para arzı $<$ büyüme oranı.

*Yeni Keynesyenler \Rightarrow homojen öngörüler homojen olmayan para politikası çıktı düzeyini artırır ama öngörülme para politikası daha çok artırır,

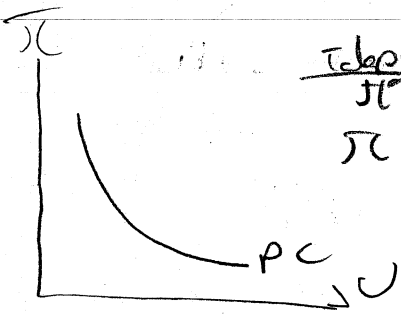
*Yeni Klasikler, öngörülen para politikası çıktı düzeyini etkilemez, öngörülme para politikası kısa sürdü çıktı düzeyini artırır, uzun dönemde ise iki estetik halde döner. Perceval şüphesiz iktisadi karar birimlerini yarıtılabileceği ölçüde para politikası etkendir.

3. Paranın İsaelliği

Para ile üretim arasındaki ilişki para da üretime doğrudur $MST \rightarrow Q \uparrow$ Ancak King ve Plosser bu sonucu kabul etmemektedir. Onlara göre, isel para arzı (bata mevduatları) reel üretimi pozitif olarak etkilemektedir. Finansal hizmetlerin üretimi, nihai mal ve hizmet üretiminden daha hızlı gerçekleşir. Finansal hizmetlerdeki artış, reel üretim artışını sağlar, para yasağıdır.

Ücret ve Fiyatların Esnekliği

Reel Konjektüre göre ücret ve fiyatlar kısa dönemde daha esnekler, uzun dönemde doğal üretim düzeyinde sağlanmaktadır, $\frac{W}{P}$, \rightarrow AS dir.

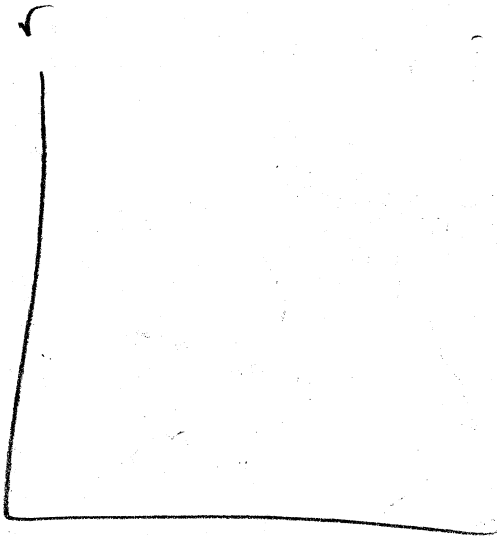
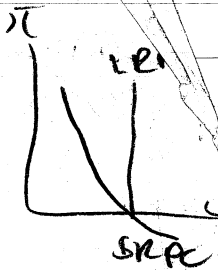

AD ↑ ⇒ P ↑ ⇒ π ↑
 ⇒ Y ↑ ⇒ U ↓

Telex up
 π ↑ U ↓
 π ↓ U ↑

1973
 2,58 → 11,68
 neu P ↑
 Y ↓

mdiyet + Ent
 π ↑ U ↑ → mittlere
 Frisch

5. Para miktarının Belirleyici ve İktisadi Değişkenler Üzerine Etkisi

- Klasik model, nominal para stoğunu MB tarafından tam olarak kontrol edildiği varsayımına dayanır.
- Reel kuraktır teorisine göre nominal para miktarı büyük ölçüde finansal mevduat kurullarıyla hatta oradaki baskınlı ilişki tarafından belirlenmektedir.
- Eğer real gelir arttığında; başka hizmeti istem talebi artar. Benzeri ise hizmet istem üretimini ve mevduatlarını artırır. İstisnai para miktarı, başka sistemin koşullarına veya reel gelire bağlı olarak belirlenmektedir, MB kontrolü dışındadır. İstisnai para miktarı, otomatik olarak eticimite değişimlere aykırıdır ve değişim makro eti değişkenlere sebep-zuva ortaya koyar.
- Klasik modelde, MS'deki artış, P'yi artırır. Reel kuraktır ise istisnai para miktarındaki değişiklikler, fiyat düzeyini etkilemez. Fiyat düzeyini etkileyen, istisnai para miktarındaki değişimlerdir.
- Reel kuraktır MS'deki artışlar kısa dönemde bile ağırlığı arttırmaz, (çünkü) üretimdeki değişimler MS'yi belirler.
- Üretimde cari dönemde meydana gelen ve gelecekte olması beklenen değişimler, para arzını değil, para talebini etkiler. Üretim artışı para arzı artışına neden olur.

AD eğrisi

① Keynes $\bar{M} \rightarrow P \uparrow \rightarrow \left(\frac{w}{P}\right) \downarrow \rightarrow C \downarrow \rightarrow AE \downarrow \rightarrow Y \downarrow$

② Reel Balancing Pigou $\bar{w} \rightarrow P \uparrow \rightarrow \left(\frac{w}{P}\right) \downarrow \rightarrow C \downarrow \rightarrow AE \downarrow \rightarrow Y \downarrow$

③ Dış Ticaret $\bar{M} \rightarrow P \uparrow \rightarrow \left(\frac{M}{P}\right) \downarrow \Rightarrow LM \rightarrow i \uparrow \rightarrow \text{sermaye girişi} \rightarrow M \uparrow \rightarrow NX \downarrow \rightarrow Y \downarrow$

IS ile birlikte kayan AD'yi ilgilendirir

LM'ni dik tuttuğunda AD'yi yatıklaştırır ters ilişki.

